

Všechno, co kdysi bylo napsáno, bylo napsáno k našemu poučení, abychom z Písma čerpali vytrvalost a povzbuzení, a tak měli naději. Bůh, zdroj vytrvalosti a povzbuzení, kéž vám dá, abyste žili v souladu podle vůle Krista Ježíše. Tak budete moci svorně a jedněmi ústy oslavovat Boha, Otce našeho Pána Ježíše Krista.

(Řím 15,4-6)

OBSAH

Úvodník	
Úvodní slovo	3
Představujeme	
Svatá země očima poutníků	4
Občanské sdružení Mukov	8
Církevní stavby v diecézi	
Adoptujte si pištalu	10
S Radkem Rejškem za zvony litoměřické diecéze	11
Zprávy z diecéze	
Krátké zprávy z diecéze	12
Napsali jste	
Příspěvky čtenářů	16
JABOK: vzdělávací kurzy	17
Charita	
Tříkrálová sbírka 2014	18
Pozvánky	
Kam o Vánocích?	6
Pozvánky, knižní nabídka, pořad Studia Štěpán Radia Proglas	20
Z diářů biskupa a generálního vikáře	22
Fotogalerie	
Kněžské svěcení, Litoměřice	23

Fotografie na titulní straně časopisu:
Karel Pech

*Fotografie bez uvedení autora
Jana Michálková
a Miroslav Zelenka*

ZDISLAVA

časopis litoměřické diecéze
prosinec 2013 • 18. ročník • 10. číslo • 20 Kč

BISKUPSTVÍ
LITOMĚŘICKÉ

Řekněme Bohu své

ano

Adventní doba s sebou přináší mnoho krásného, ale i stres, shon a vše, co s tím souvisí. Mnozí z nás zapominají, v čem spočívá krása a poselství této doby. Zapominají, že nás má připravit na slavnost narození našeho Spasitele Ježíše Krista. Naše srdce je zahlceno spoustou myšlenek, které nás od radosti a smyslu tohoto období odvádí. Zamysleme se nad touto dobou.

Na počátku stojí Maria. Prostá mladá dívka, které anděl sděluje neuvěřitelné poselství. Má se stát matkou toho, kdo zbaví svět dávné viny, kdo člověka znovu vrátí do milující náruče Stvořitele. Mohla by odmítnout, ale říká jednoduché slůvko – ano. Toto slůvko vyslovuje s odhodláním, láskou a vírou. Sjednocuje své myšlení, svou vůli s vůlí Boha Otce. A dává nám příklad, jak jednat, když i nás Bůh zavolá ke své službě.

Často jsme k takovému zavolání hlouzí. Bojíme se, nechce se nám, zdá se nám, že k tomu úkolu nejsme dostatečně zralí, dobří či kdovíco. A přitom stačí tak málo. I Maria, když slyšela o své příbuzné Alžbětě, která očekávala zrození Jana Křtitele, neváhala a vydala se jí na pomoc, aby jí byla blízko, až bude potřeba. Evangelista doslova říká: spěchala do hor ke své příbuzné. Co my? Jsme také ochotni spěchat tam, kde nás chce mít Bůh?

A pak vidíme další obraz. Marie s Josefem putují do Davidova města. Nemohou nalézt příbytek, kde by nastávající maminka mohla přivést na svět dítě. Kde by bylo bezpečí a mír. I pro tuto situaci bychom našli v dnešní době podobu. Stále jen spěcháme a nevidíme, co lidé kolem nás potřebují. Nejde jen o příbytek, ale spíše o to, zda je vůbec vidíme, vnímáme, slyšíme, a to nejen lidi na ulici, tedy cizí, ale i lidi nám blízké. Jde o naše spolupracovníky, sousedy, lidi ze společenství, ale i naše nejbližší. Ti všichni čekají, až si jich všimneme a otevřeme pro ně pomyslný příbytek našich srdcí.

Aby se něco kolem nás změnilo, pak se nejprve musí změnit něco v nás. Musíme stejně jako Maria odpovědět na Boží výzvu. Odpovědět jasně ano, ne jen možná, snad jednou. Bůh svou výzvu vyjádřil každému z nás zřetelně. Tedy i naše odpověď musí být zřetelná. Bůh nás nenechá bezradné, bez pomoci. Vybaví nás tím nejlepším, co má. Příkladem svého Syna. Teď je ta doba příhodná, můžeme si říci se svatopiscem. Jen se nebát a začít.

Své zamyšlení bych rád ukončil slovy, která jsem četl v knize Juraje Jordána Dovala, kterou vydalo Karmelitánské nakladatelství. Mohlo by to naše adventní směřování k Bohu dobře navést. Slova jsou z příběhu Duchovní cesta: „To, na co myslíš, proniká přes neviditelnou bránu do lidského srdce. Myšlenky jsou odrazem srdce... Chceš-li mít v duši dobro, mysl na dobro. Nejen na své dobro, ale na dobro všech lidí, zvířat a rostlin, dobro celé Země, na dobro nekonečného Božího stvoření... Chceš-li dojit klidu a pokoje, utiš svou mysl a soustřeď se na pokoj... A potom přejdeš k výjimečné a klíčové události – rozhodneš se přivítat ve své duši Krista. Tvoje myšlenky se budou upínat jen a jen na živého Krista, na jeho spásné dobro, štěstí a pokoj – a uvidíš neuvěřitelné zázraky.“

Není potřeba žádných mimořádných skutků, jen říci Bohu své ano, jako Maria.

Mgr. Jiří Breu, zástupce ředitele pro gymnázium

Biskupské gymnázium, Základní škola a Mateřská škola Bohosudov

Vánoční přání

litoměřického biskupa Mons. Jana Baxanta

*Doufám, že všichni lidé, kteří jsou
Božími požehnanými, se sejdou
na světě. Hojně tohoto
požehnaní přeji všem rodinám
i každému foliáři do roka 2014.
+ Jan Baxant
biskup litoměřický*

Pouť do země, kde se Bůh v Kristu vtělil

Představujeme

Nabízíme vám svědectví několika našich poutníků, kteří začátkem letošního listopadu navštívili Svatou zemi, aby zde putovali po stopách Ježíšových...

Ve Svaté zemi jsem byl poprvé, a navíc u příležitosti národní pouti. V srdci jsem již dlouho toužil podívat se do těchto míst a jsem rád, že se mi to nyní podařilo uskutečnit. Impulsem pro mne byl článek o národní pouti, který vyšel v Katolickém týdeníku. Po jeho přečtení jsem se rozhodl do Svaté země také putovat a přizval jsem na pouť i pět svých farníků. Cestu zajišťovala cestovní kancelář Palomino. Putovat ve šlépějích Pána Ježíše a dotýkat se míst, kudy kráčel, bylo nezapomenutelným zážitkem. Navštívili jsme mnoho míst na jihu i na severu Izraele – Jeruzalém, Betlém, Jericho, horu Tábor, Nazaret, Kánu Galilejskou, Kafarnaum, Tabghu, okolí Galilejského jezera, horu Blahoslavenství, Ein Karem, Bethánii a Joppe, a všude je vidět stopy Krista, jeho matky Panny Marie a jeho učedníků.

Pouti jsem se zúčastnil spolu s našimi biskupy a největším zážitkem pro mne byl zpěv koled na Poli pastýřů uprostřed léta. Před oltářem stál překrásný betlém darovaný místními a my všichni jsme zpívali: „Narodil se Kristus Pán... nám, nám narodil se.“ Otec biskup Radkovský ve své homilii zdůraznil, že Kristus se má především narodit v našem srdci, má být přítomen v našich vztazích a v našich rodinách.

Na hoře Tábor jsem měl možnost

sloužit mši svatou jako hlavní celebrant. V promluvě jsem řekl, že naše pouť do Svaté země a výstup na horu Tábor, na místo, kde je nám dobře v blízkosti Pána, nám umožňuje dotýkat se míst jeho působení, jeho utrpení, smrti a zmrtvýchvstání. Byl to čas milosti, ale potom jsme museli sestoupit dolů, vrátit se do našich farností, do každodenních starostí a vydávat Kristu svědectví svým životem a říkat lidem o tom, co jsme viděli, čeho jsme se dotýkali.

Vezmeme-li nyní do rukou Písmo svaté, budeme mu po této pouti více rozumět, neboť jsme byli tam, kde se Slovo stalo pro nás člověkem a přebývalo mezi námi. V zemi, kde se nebe spojilo se zemí.

*R.D. Grzegorz Czerny,
administrátor děkanství Litvínov*

Ve Svaté zemi jsem byl podruhé. Při první návštěvě jsem měl strach, jak to budu celé prožívat. Byla to cesta plná emocí, protože člověka opravdu dojmala každá zastávka, kde si uvědomil, s jakou částí Ježíšova života je spojen. A teď jsem měl strach podruhé – že nebudou žádné emoce a že budu zklamaný, což se částečně vyplnilo. Už to nebyla ta prvotní euforie, ale nedostavily se ani některé nepřijemné či nekomfortní momenty a pocity, které se objevily během první cesty. Například určitá úzkost, kterou jsem pociťoval v Jeruzalémě, protože toto město spíše prahne po pokoji, než aby bylo městem pokoje, jak napovídá jeho název (slovo „Jeruzalém“ je vykládáno jako „město pokoje“ – pozn.). UVědomil jsem si

tedy na druhou stranu, že jsem vše mohl prožít vyrovnaněji, což je jistě dobře.

Každá z cest byla jiná, a tedy i její akcenty byly jiné. Nicméně asi tím nejsilnějším momentem pro mne už navždy zůstane, a nyní po druhé cestě to mohu říci s určitostí, návštěva Genezaretského jezera, a to především místa nazvaného Mensa Christi, kde podle Janova evangelia apoštol Jan poznal Ježíše a Petr poté skočil do vody, aby mu šel v ústřety, kde Ježíš se svými učedníky posnidal a kde se Petra zeptal, zda ho miluje, a nato mu svěřil církev. „*Když pojedli, zeptal se Ježíš Šimona Petra: Šimone, synu Janův, miluješ mne víc než ti zde? Odpověděl mu: Ano, Pane, ty víš, že tě mám rád. Řekl mu: Pas mé beránky.*“ (Jan 21,15) Mše svatá, sloužená za soumraku na břehu jezera, které bylo klidné a zároveň tajemné, pomůže člověku, aby si uvědomil, že nejenom Bůh pro nás všechno dělá, ale že nám dává obrovskou důvěru tím, že nás povolává, abychom zase my pro něj něco děláli. Jeho hlas je ten první, my jenom děláme, co on chce. Ta důvěra a způsob, jakým to máme dělat a který vlastně odkoukáváme od něj – to byl pro mne asi ten nejsilnější zážitek. A pak samozřejmě Chrám Božího hrobu a Betlém, autentická místa, kde se setkáváme s narozením Krista, s jeho smrtí a zmrtvýchvstáním. Člověk si na ta místa, která jsou prakticky od křesťanského starověku uchovávaná jako posvátná, může sáhnout. Dotknout se další dimenze, než je dimenze víry, nějakého zkušenostního, smyslového vnímání, je vždycky něco krásného. A potom, když prožívá realitu Svaté země, čte si Písmo, mluví a přemýšlí o tom a vytrhne se z běžného života, to je vždycky velká zkušenost. Takže jsem moc rád, že jsem tam mohl být i podruhé.

S určitým údivem přijímám to, že jsem byl pozván, abych i podruhé duchovně doprovázel pouť do Svaté země, a samozřejmě mě moc těší, když mi teď lidé píšou, že to pro ně něco znamenalo a oceňují můj přístup. Je to pro mne velké zadostiučinění a pohlazení, že vlastně já jsem jim něco dal a že to bylo přijato tak, jak jsem to chtěl dát – velmi prostě, co nejvíce lidsky.

Nejzásadnější myšlenkou každé poutě do Svaté země je, že Bůh se v Kristu vtělil, přišel do světa a že my ho v tom světě poznáváme, a i ta naše cesta do Svaté země je určité vtělení naší víry do konkrétních podmínek země, že i já jsem chtěl, aby moje doprovázení bylo zemité, vtělené, aby to nebylo něco pouze akademického nebo něco jenom moc hezkého za každou cenu, ale aby to korespondovalo s realitou našeho života. Z reakcí se zdá, že se to povedlo, a Bohu díky za to.

P. Stanislav Příbyl, generální vikář

Když nás otec generální vikář letos na jaře navštívil v Arcibiskupském semináři, byl právě plný zážitků z cesty do Svaté země. Jeho nadšení se na nás přelilo. A protože pouze nemluvil, ale také jednal a vyzískal nám v Německu grant, mohli dva z nás – Vítek Machek a já – na podzim vyrazit do Izraele spolu s ním.

Cestovní kancelář Petra Křížka, s níž jsme cestovali, pořádá výpravy sympaticky neturistické, skutečná duchovní putování, začínající v poušti očekáváním starozákonních proroků, vedoucích přes prostředí Ježíšova dětství a vefejného působení a končící v Jeruzalémě symbolickým znovuprožitím velikonočního tridua. Několikrát nám byla dána možnost vstát natolik časně, abychom na posvátných místech byli téměř sami, nerušení jinak všudypřítomnými zástupy.

Celé ty dny jsem „po stopách Ježíšových“ kráčel doslova s otevřenou pusou a byl intenzitou Svaté země natolik zavalen, že jsem ani nedovedl o svých zkušenostech přemýšlet. Jen jsem je skladoval v srdci, abych je pak doma trávil a nechal se jimi proměňovat.

Vyfotit se to nedá, vyprávět také ne. Jen nemnohé dnes v Izraeli vypadá jako před dvěma tisíci lety. Staveb z té doby se v těchto vždy výbušných a leckým dobývaných končinách uchovalo pořádku. Přesná dějiště podstatných událostí Ježíšova života navíc často není snadné určit. A přesto: smět chodit krajinou, kterou po-

světla Jeho přítomnost, smět číst evangelia a přitom se rozhlížet po místech, o nichž se zde píše, je čímsi ohromujícím a jen těžko předatelným. Skrze ono „tady někde“ je člověk jakoby postaven tváří v tvář skutečnosti evangelijního příběhu, který by se ze středoevropské dálky mohl snad zdát jen krásnou pohádkou. Ve Svaté zemi je však očima víry možné vidět, že slova Písma nejsou jen tak řečmi, ale realitou, klíčem k mému životu i dějinám světa.

V této Boží přítomnosti – ale i mnoha stopami lidského neporozumění – poznamenané krajině jako by byl i hustší vzduch a silnější gravitace. Nejmocněji jsem tuto závažnost Izraele pociťoval v Jeruzalémě, zejména v – co do rozměrů – titěrném, ale posvátnými místy tří náboženství protkaném starém městě. Pokud je dobrosrdečná, laskavá a nenásilná stará Evropa dnes obrazem náboženské vlažnosti, místem umírněných neřestí a umírněných ctností, pak je Blízký východ – a Jeruzalém zvláště – jejím duchovním protipólem. Evropan si snad řekne, že leccos je tu přemrštěné, že zdejší příliš tlačí na pilu a že nejspíše míchají duchovno a politiku, ale ohnivost, vášnivost, zaujatost Bohem jim upřít nelze, a právě ta mě fascinovala. Rád jsem se procházel mezi muži v jarmulkách i ženami v burce, poslouchal zvony i hlas muezzinů a říkal si, že naše civilizace, kde po sobě jinak smýšlející nemávají zbrani, nemusí být nutně tou, kde jsou lidé mravně vyspělejší, ale prostě jen tou, která už nemá za co bojovat. Ve Svaté zemi mě ovanul duch prvních svědků a mučedníků. A modlil jsem se za to, aby v sobě poněkud unavené západní křesťanstvo – mě nevyjímaje – opět rozdmýchalo přidušený oheň: ne v podobě ochoty zabíjet, ale pokládat pro Krista život.

Mgr. Štěpán Smolen, bohoslovec

Je to déle než měsíc, co jsem dostal úžasný dar – cestu do Izraele. Měla to být moje první cesta do Svaté země i první cesta v životě mimo Evropu. Nejdříve jsem se dosti zdráhal, ale nakonec jsem jel a udělal jsem

jen dobře.

Po celou dobu (9 dní) jsme všichni společně putovali s CK Křížek po stopách Ježíše jako Jeho učedníci. V těchto dnech jsem zcela jinak vnímal mnohé statě z Písma i jsem došel k pochopení mnoha okolností některých příběhů, kterým jsem dobře porozuměl až na těchto místech – např. únavu učedníků po výstupu na horu Tábor, uchýlení se do stáje před Narozením Syna a podobně.

Rok víry

11. října 2012 – 24. listopadu 2013

Rok víry vyhlásil papež Benedikt XVI. apoštolským listem *Porta fidei* [Brána k víře]. Jeho oslava začala 11. října 2012, u příležitosti padesátého výročí zahájení II. vatikánského koncilu, a skončila 24. listopadu 2013, o slavnosti Ježíše Krista Krále. Cílem tohoto roku bylo lépe poznat a vyznat svou víru. Do slavení Roku víry uvedla církev XIII. řádná synoda biskupů zabývající se tématem nové evangelizace pro předávání křesťanské víry, která se konala ve dnech 7. – 28. října 2012 a jejímž delegátem za Českou republiku byl sídelní litoměřický biskup Mons. Jan Baxant. Rok víry uzavřel papež František závěrečnou liturgickou slavností na svatopetrském náměstí 24. listopadu 2013 a předal zde svůj nový dokument o hlásání evangelia v současném světě *Evangelii gaudium* [Radost evangelia].

Poutníci z České republiky završili Rok víry národní poutí do Svaté země. Hlavní bohoslužby probíhaly ve dnech 8. – 10. listopadu 2013 na Hoře blahoslavenství, na Poli pastýřů poblíž Betléma a v blízkosti Božího hrobu v Jeruzalémě.

<http://rok-viry.webnode.cz/>, www.cirkev.cz

Ale nejsilnějším zážitkem pro mne byla chvíle strávená v kostele Zvěstování Panny Marie v Nazaretě. Člověk na tomto místě mohl až „ucho-pit“ velikost a krásu rozhodnutí přijmout Krista do vlastního života – ono Mariino „fiat“.

Neméně silným zážitkem bylo vnímat, jak se lidé v naší skupině, ačkoli jsme byli z celé naší vlasti, seskupují a vznikají nové přátelské vazby, a to vždy na bázi společných modliteb na posvátných místech křesťanství.

Kdo máte možnost, neváhejte tuto zemi navštívit a znovu prožít obnovení své víry.

R.D. Radek Jurnečka, arciděkan Liberec

Foto archiv P. Stanislava Příbyla

Bůh tak miloval svět, že vydal svého Syna.

A tento Syn k nám přišel tak, abychom ho mohli přijmout - jako člověk

(srov. Jan 3,16)

Setkání u jesliček

Litoměřice, katedrála sv. Štěpána

25. 12. 2013 | 14:00 - 18:00

26. 12. 2013 | 14:00 - 18:00

29. 12. 2013 | 14:30 - 18:00

1. 1. 2014 | 14:00 - 18:00

Betlém v katedrále pochází z konce 19. století.

Děčín, kostel Povýšení sv. Kříže

26. 12. 2013 | 13:30 - 15:00

Betlém se začíná v kostele stavět ve třetím adventním týdnu. Část betlému je ze dřeva, část ze sádry.

Jiřkov, bazilika minor

Panny Marie Pomocnice křesťanů

25. 12. 2013 | 10:00 - 12:00

26. 12. 2013 | 10:00 - 12:00

29. 12. 2013 | 10:00 - 12:00

1. 1. 2014 | 10:00 - 12:00

O stavbu betlému v poutní bazilice minor se roku 1934 postarali dva významní řezbáři a malíři z Jiřkova. Betlémové figury vyřezal Anton Wendler, pozadí namaloval Eduard Kindermann. Neobvyklá je velikost postav; betlémové figury jsou jeden metr vysoké.

Rumburk, děkanský kostel sv. Bartoloměje

25. 12. 2013 | 9:00 - 11:00

26. 12. 2013 | 14:00 - 16:30

29. 12. 2013 | 9:00 - 11:00

1. 1. 2014 | 9:00 - 11:00

6. 1. 2014 | 9:00 - 11:00

Polychromované betlémové figury o výšce 80 cm pocházejí z roku 1911. Vyřezány byly v Grödnerově údolí v Jižních Tyrolech ředitelem tamní řezbářské školy Ferdinandem Demetzem.

Rumburk, Loretánská kaple Panny Marie a klášterní kostel sv. Vavřince

30. 11. 2013–12. 1. 2014 | 9:00 - 16:00

Zpřístupnění betlému o Vánocích:

26. 12. 2013 | 14:00 - 17:00

27. 12. 2013 | 14:00 - 16:00

28. 12. 2013 | 14:00 - 16:00

Jediný klášterní betlém na Šluknovsku je k vidění v kostele sv. Vavřince v Rumburku. V letošním roce oslaví devadesát let od doby, kdy byl prvně postaven. Pochází z roku 1922 a o jeho vznik se zasloužili řeholníci z rumburského kapucinského kláštera.

Betlém v kostele sv. Vavřince v Rumburku obsahuje na sto figur. Na vyřezání betlémových figurek a malovaného pozadí se v roce 1922 podíleli nejlepší betlémáři z regionu Šluknovska, který před rokem 1945 patřil k regionům se slavnou řezbářskou tradicí. Rumburský klášterní betlém zaujímá plochu zhruba 20 m² a je vystaven v postranní kapli sv. Antonína Paduánského.

Zajímavostí betlému je staří a původ dřeva, které představuje skály v betlémské krajině. Dřevo pocházelo z pařezů z klášterní kapucinské zahrady, aby byla zdůrazněna souměřitelnost s klášterem. Ten byl spolu se zahradou založen roku 1683. Zrušen byl po zásahu státní moci v roce 1950. Ještě starší než vlastní klášterní betlém je malované pozadí, které znázorňuje krajinu v okolí Bet-

léma. Roku 1897 ho po svém návratu z Palestiny namaloval malíř Josef Neumann st. z Horního Jindřichova.

Rumburk, Loretánská kaple Panny Marie a klášterní kostel sv. Vavřince

30. 11. 2013–12. 1. 2014 | 9:00 - 16:00

Výstava dětských betlémů v ambitu Lorety, práci děti z mateřských a základní škol a zájmových kroužků z Rumburku a okolí.

Dlouhý Most, kostel sv. Vavřince

24. 12. 2013 | 15:30 - 16:30

29. 12. 2013 | 9:00 - 12:00

6. 1. 2014 | 9:00 - 12:00

Malebný figurální betlém.

Ústí nad Labem, arciděkanský kostel Nanebevzetí Panny Marie

18. 12. 2013–4. 1. 2014 | 9:00 - 17:00

27. výstava betlémů. Slavnostní zahájení: 18. 12. 2013 v 16:00. Slavnostní ukončení: 4. 1. 2014 v 16:00.

19, 20, 21, 23, 27, 28, 30. 12. 2013

a 4. 1. 2014 | 9:00 - 17:00

22, 25, 26. a 29. 12. 2013

a 1. 1. 2014 | 13:30 - 17:00

24. a 31. 12. 2013 | 9:00 - 15:30

2. a 3. 1. 2014 | 14:00 - 17:00

Hejnice, bazilika Navštívení Panny Marie

25. 12. 2013–12. 1. 2014 | 8:00 - 17:00

V Jizerském podhůří byly stavěny typické betlémy, které byly malovány na papírových podložkách. Hejnický betlém vyhrál první cenu v roce 1932 v Liberci na výstavě jesliček. Podobný typ betlému se nachází také ve Frýdlantě. Namalován byl začátkem 19. století. Jeho autorem byl pravděpodobně známý chrastavský malíř Josef Führich (1800–1879). Tento betlém byl poprvé postaven v nynější zimní a zpovědní kapli v roce 1949 akademickým sochařem Karlem Stádníkem, který ho objevil ve skladišti kláštera. Po zrušení kláštera byl betlém poškozen a pohozen. Akademický sochař Karel Stádník se rozhodl původní betlém opět obnovit. Betlémská událost naroze-

ní Ježíše byla zakomponovaná do zdejší krajiny Jizerských hor. V roce 1996 přibyla původní pohyblivá část betléma.

Liberec, Ostašov, kostel sv. Vojtěcha

8. 12. 2013 | 14:00 - 15:00

15. 12. 2013 | 14:00 - 15:00

22. 12. 2013 | 14:00 - 15:00

25. 12. 2013 | 14:00 - 15:00

29. 11. 2013 | 15:00 - 17:00

V kostele je vystaveno více betlémů: betlém vytvořený dětmi z místní základní školy, betlémy zapůjčené obyvateli Ostašova nebo vytvořené členy občanského sdružení (Spolek přátel Ostašova), které má kostel v péči.

Liběšice u Litoměřic, kostel Nanebevzetí Panny Marie

25. 12. 2013 | 15:00 - 17:00

1. 1. 2014 | 16:00 - 18:00

Klasický betlém ze sádrových figur a dřeva.

Jablonec v Podještědí, bazilika sv. Vavřince a sv. Zdislavy

25. 12. 2013 | 9:00 - 16:00

26. 12. 2013 | 9:00 - 16:00

29. 12. 2013 | 9:00 - 16:00

1. 1. 2014 | 9:00 - 16:00

6. 1. 2014 | 9:00 - 16:00

V Jablonném v Podještědí vystavujeme dva betlémy. V rámci návštěvního okruhu dominikánského kláštera a baziliky sv. Vavřince a sv. Zdislavy můžete zhlédnout ve velkém reflektáři celoročně deskový Betlém z 19. století. Druhý, figurální betlém, naleznete při vchodu do baziliky.

www.krestanskevanoce.cz

Betlémské světlo

Ekumenická bohoslužba spojená s převzetím Betlémského světla se letos uskuteční v sobotu 14. prosince 2013 ve Vídni ve Votivním kostele na Rooseveltplatz. Do České republiky Betlémské světlo i tento rok dopraví brněnští skauti. Následující sobotu, 21. prosince, bude za spolupráce dalších skautů rozváženo

vlakem po naší vlasti. Další organizace šíření Betlémského světla ve farnostech a obcích již záleží na místních podmínkách.

Motto letošního ročníku se nese v duchu verše z páté kapitoly knihy proroka Micheáše: „Nikdy nepodceňuj maličké; může tě to překvapit – z nepatrného počátku vzejde veliká věc.“

Do katedrály sv. Štěpána světlo přinesou litoměřičtí skauti na Štědrý den. Od 9 hodin tu bude probíhat tradiční setkání se zpěvem koledí, při němž světlo požehná probošt litoměřické katedrální kapituly a dómský farář J. M. can. Jiří Hladík O.Cr. Zájemci si odtud budou moci Betlémské světlo odnést i během dne, umístěné bude u vchodu do katedrály.

www.betlemskesvetlo.cz

Vánoční program

biskupa Mons. Jana Baxanta

24. prosince

10:00 Pastorační návštěva Městské nemocnice v Litoměřicích, tradiční vánoční setkání biskupa Jana Baxanta s pacienty a zaměstnanci nemocnice

16:00 Štědrovečerní mše svatá pro rodiny, děkanský kostel Všechny svatých, Litoměřice

svatých (Mírové nám.), Litoměřice

25. prosince

10:00 Vánoční bohoslužba, katedrála sv. Štěpána (Dómské nám.), Litoměřice

26. prosince

10:00 Svatoštěpánská poutní slavnost, katedrála sv. Štěpána, Litoměřice

31. prosince

16:00 Děkovná bohoslužba, katedrála sv. Štěpána, Litoměřice

1. ledna

10:00 Novoroční bohoslužba, katedrála sv. Štěpána, Litoměřice

3. ledna

10:00 Žehnání tříkrálovým koledníkům, děkanský kostel Všechny svatých, Litoměřice

Další pozvánky na nejbližší dny naleznete na straně 20-22 a na těchto adresách: www.dltm.cz a www.krestanskevanoce.cz

Připravila Jana Michálková

Slavnost Narození Páně

Dnes se vám narodil Spasitel. (Lk 2,1-14)

Slova svatého evangelia podle Lukáše.

V těch dnech vyšlo nařízení od císaře Augusta, aby se v celé říši provedlo sčítání lidu: To bylo první sčítání a konalo se, když byl v Sýrii místodržitelem Kvirinius. Šli tedy všichni, aby se dali zapsat, každý do svého města.

Také Josef se odebral z galilejského města Nazareta vzhůru do Judska do města Davidova, které se jmenuje Betlém, protože byl z rodu a kmene Davidova, aby se dal zapsat spolu s Marií, sobě zasnoubenou ženou, která byla v požehnaném stavu.

Když tam byli, naplnil se jí čas, kdy měla porodit. A porodila svého prvorozeného syna, zavinula ho do plének a položila do jeslí, protože v zájezdním útulku nebylo pro ně místo.

V té krajině nocovali pod širým nebem pasýři a střídali se na hlídce u svého stáda. Najednou u nich stál anděl Páně a sláva Páně se kolem nich rozzářila a padla na ně veliká bázeň. Anděl jim řekl: „Nebojte se! Zvěstuji vám velikou radost, radost pro všechny lid: V městě Davidově se vám dnes narodil Spasitel - to je Kristus Pán. To bude pro vás znamením: Naleznete děťátko zavinuté do plének a položené v jeslích.“ A náhle bylo s andělem celé množství nebeských zástupů a takto chválili Boha: „Sláva na výsostech Bohu a na zemi pokoj lidem, v kterých má (Bůh) zalíbení.“

Kam o Vánočičky?

Jak na Hrobčicku roste Boží dílo

Přinášíme příběh jednoho z mnoha pozoruhodných občanských sdružení působících na území naší diecéze, která usilují o obnovu kostelů i života kolem nich. Na obecním úřadě v Hrobčicích nedaleko Bíliny jsme rozmlouvali s paní starostkou Janou Syslovou, zakladatelkou sdružení, a paní Brigitou Janovskou, která v něm pečuje o česko-německé vztahy, o tom, jak zušlechťování místa, kde žijeme, jde ruku v ruce se zušlechťováním mezilidských vztahů. Smíme doufat, že povede i k návratu duchovního života?

Jak to začalo

Paní Jana Syslová bydlí v Mukově odjakživa, narodil se zde i její otec. Jako malá chodila s babičkou, na kterou si pamatuje, že byla věřící, do mukovského kostela. V osmdesá-

cíleně, protože jsem chtěla vidět, jak to tam vypadá. A ono to zůstalo nezměněné, jak jsem to znala jako dítě. To byl zlom, kdy jsem si řekla ano, to stojí za to. A už se to rozjelo.“

Nezbývá než oživit česko-německé vztahy

Založit sdružení a půjčit si od církve kostel na deset let nebylo těžké, výzvou bylo pochopitelně získat peníze na opravu. „Byli jsme v dotační mezeře. Dotační prostředky byly cílené na obce do pěti set obyvatel. My spadáme pod Hrobčice a ty mají jeden tisíc obyvatel, takže těch projektů jsme se nemohli zúčastnit, i když Mukov jako takový má obyvatel sedmdesát. U velkých projektů zase byla realizace minimálně za třicet milionů, takže bychom jako občan-

tých letech pomáhaly snad všechny místní děti tehdejšímu panu faráři s úklidem v kostele po opravách. Potom již coby dospělá jezdila kolem opět chátrajícího kostela do práce. Jak se zrodil nápad, že se jej ujme? Vzpomíná: „Mrzelo mě, když jsem viděla, že tamhle zase něco upadlo nebo že se propadá střecha. Přála jsem si, aby si mé děti svou rodnou ves a její jedinou dominantu pamatovaly stejně tak zachovalou a funkční jako já. Když jsem si ale srovnala, v jak pokročilém rozkladu jsou památky kolem, uvědomovala jsem si, že ten kostel nemá žádnou naději, budoucnost. Pak jednou jsem se podívala dovnitř. Pan farář měl mši a já jsem šla kolem – už ne náhodou, ale

... a po opravě (2010).
Foto archiv Jany Syslové

ské sdružení nedali dohromady prostředky na spoluúcast, protože podporu obce ani jiné organizace jsme neměli. Takže do toho jsme také nemohli jít. Zbývalo nám ministerstvo kultury, které vám dá sto tisíc na rok, z toho střechu neopravíte. Nakonec jsme došli k tomu, že jediné, trochu reálné peníze, se kterými by se dalo něco dělat, můžeme získat jen z Česko-německého fondu budoucnosti.“ To znamená rozvíjet česko-německé vztahy.

Když se chce, všechno jde

Česko-německé vztahy na Hrobčicku a celém Bílinsku ovšem byly v té době nulové! Rodáci sice občas přijížděli, ale nesetkali se dosud se zájmem z české strany, spíše naopak.

Jana Syslová

Jana Syslová se tedy obrátila s prosbou o pomoc na Brigitu Janovskou z Mostu, která se dlouhodobě česko-německým vztahům věnuje. Dověděla se o ní z tisku, náhodou. Brigita Janovská projekt zprvu viděla jako neuskutečnitelný, ale potom jej přijala za svůj, čistě v duchu své křesťanské víry. „V časovém odstupu v tom jasně vidím Boží vedení,“ říká.

Nejprve to zkusili s výstavou historických i současných fotografií v prostorách obecního úřadu v Hrobčicích. Pozvali rodáky, ale neúspěšně. „Oni tomu nebyli příliš nakloněni, spíš měli nějaké negativní zkušenosti, takže nám napsali, že je hezké, že se taková výstava dělá, ale že oni u nás už byli mockrát a jestli pro ně máme nějaké poselství nebo něco do budoucna, tak ať přijedeme za nimi.“ Přijeli tedy za nimi.

První česká návštěva u bílinských rodáků

Byla to vůbec první česká oficiální návštěva u rodáků z Bílinska, zúčastnili se jí i bílinský radní a tehdejší hrobčická starostka. Položili květiny u Kříže blízkého východu v Gerolzhofen, jednom z pietních míst odsunu. „Zázitek to byl až neskutečný. Rodákům tekly slzy. Ještě na hranicích jsem měla pocit, že se mi to jen zdá,“ vzpomíná Jana Syslová.

Brigita Janovská jako překladatelka a diplomatka sdružení dodává: „Když jsem se postavila mezi ty dva světy, jak jsem si to nazvala, mezi Čechy a odsunuté Němce, vlastně jsem tam musela přijmout například i to, že vedle těch dojatých, kteří přijali náš pietní akt s velkou úctou, jsou i takoví, kteří nepřekonal historickou křivdu a vidí věci jinak než my. I oni mají svou pravdu a nic by neřešilo nechat se odradit s tím, že to nemám zapotřebí a jdu od toho, protože nenacházím očekávanou odezvu. Bůh mi vždycky dával sílu, že jsem to dokázala překonat a snažím se i nadále.“ Česko-německá setkávání na Hrobčicku, kterých se od té doby uskutečnilo mnoho, nejsou žádnou selankou, ale upřímným smířováním a rozhovorem.

Pohled zpět

Od té doby uplynulo šest let. Se Spolkem domovského okresu Bilin podepsali dohodu o spolupráci. Pravidelně na podzim se scházejí. Rodáci při té příležitosti mohou vždy vidět pokroky v obnově kostela i rodného kraje, ale také sami přinášejí pomoc: kromě peněžních darů i nápady a zkušenosti, například s provozováním venkovských muzeí. „Tradice už tady neznáme, těžko se na ně navazuje, chybí tu. Oni nám je vrací zpátky. Sami o to stojí, aby se opět oživily. Je to vzájemné, my zase, už jako vedlejší produkt, budujeme zájem pro turistiku,“ říká Jana Syslová.

Kostel se podařilo opravit. Po stu letech sem již dvakrát zavítali biskupové. Josef Koukl zde slavil česko-německou bohoslužbu, Jan Baxant žehnal zrekonstruovanou sochu sv. Prokopa na mukovské návsi. Jana Syslová se stala při minulých volbách v Hrobčicích starostkou. Pochvaluje si: „Lidé se začínají koukat kolem sebe, jak jejich vesnice vypadá, a prostě ji chtějí změnit. Chodí za mnou, paní starostko, kdy nám opravíte tuto boží muka?“ Začala navštěvovat bohoslužby. V Mrzlicích, které také patří pod Hrobčice, vzniklo loni další občanské sdružení, které má také za cíl opravit místní zničený kostel a využít jej na regionální muzeum, rozhlednu a umělecký ateliér. „Mnohé se již podařilo. Kostel, který je na některých mapách označován jako zřícenina, má dnes nová okna a většinu střechy,“ říká paní starostka.

Podzimní setkání rodáků a přátel Hrobčicka

Ve dnech 4. – 6. října 2013 se konal další ročník setkání rodáků a přátel Hrobčicka. Na programu byla mj. návštěva hradu Krupka a baziliky v Bohosudově. V mrzlickém kostele proběhla vernisáž výstavy obrazů německé rodačky Ute Schülke a výtvarných prací dětí ze Základní umělecké školy Most. V kostele sv. Prokopa v Mukově byla slavena závěrečná česko-německá bohoslužba.

Co bude dál?

Na otázku, co činnost sdružení především přináší, odpověděla Brigita Janovská: „Řekla bych to jedním slovem: kultivovanost. Kultivovanost krajiny i lidských duší a mezilidských vztahů. Tady je vidět souběh kultivování staveb, toho materiálního, ale současně s tím běží kultivace našich vzájemných vztahů. Je nemyslitelné to oddělit a ani by-

Brigita Janovská

chom nedokázali říci, čemu dáváme přednost. Myslím, že zde vyrostlo Boží dílo.“

Smíme doufat, že toto zušlechťování povede i k návratu duchovního života, k obnovení živého vztahu k živému Bohu? Žeň je hojná, dělníků málo, koho pošleme a kdo nám půjde?

Připravila Hana Klára Němečková
Více na www.mukov.cz

Putovní výstava

„Matka Vojtěcha - služebnice Boží“ bazilika Filipov

Zveme na putovní výstavu „Matka Vojtěcha - služebnice Boží. Statečný svědek víry“, která v těchto dnech probíhá v bazilice Panny Marie Pomocnice křesťanů ve Filipově. Navštívit ji můžete do 6. ledna 2014. Otevírací doba je omezena pouze na neděli, kdy se tu koná bohoslužba. Výstava připravená Kongregací Milosrdných sester sv. Karla Boromejského o patnácti velkoformátových panelech putuje Českou republikou, nyní je i na severu Čech. Výstavu pořádá Římskokatolická farnost Jiříkov. V únoru a březnu 2014 se výstava představí v Římě.

Matka Vojtěcha (vlastním jménem Antonie Hasmanová) žila v letech 1914-1988. Narodila se v Huštěnovicích (okres Uherské Hradiště) a zemřela ve Znojmě - Hradišti. Stala se členkou Kongregace Milosrdných

sester sv. Karla Boromejského, věnovala se dráze učitelky na klášterní dívčí škole, za druhé světové války ošetřovala raněné. Komunistická státní moc ji obvinila z velezrady a roku 1953 byla odsouzena k osmi letům vězení, propuštěna byla v roce 1960 na základě prezidentské amnestie. Sedmáct let, od roku 1970 až do své smrti, zastávala úřad generální představené sester. V roce 1996 byl zahájen kanonizační proces Matky Vojtěchy. Více o Matce Vojtěšce na www.boromejky.cz.

Klára Mágrová, Rumburk

Obrazy života -

- Via Sacra a žitavská postní plátina

Navštivte s námi dvě mimořádné výstavy „Obrazy života - Via Sacra“ a „Žitavská postní plátina“. Probíhají v těchto dnech v kostele sv. Anny v Jablonci nad Nisou.

Velké žitavské postní plátno pochází z roku 1472 (8,20 m x 6,80 m) a zobrazuje biblické výjevy na devadesáti obrázcích, Malé žitavské postní plátno z roku 1573, jediné plátno s motivem ARMA-CHRISTI v Německu, je velkou vzácností. Především dramatické osudy Velkého žitavského postního plátna budí pozornost.

Výstavy jsou v této podobě přístupné do 23. prosince, do konce roku 2013 pak již bez vystaveného Malého postního plátna. Navštívit je můžete v době konání veřejných akcí a na vyžádání v otevírací době informačního centra (po-pá 9.00 - 17.00 hodin, so 10.00 - 13.00 hodin). Vstup na výstavu je volný.

Adoptujte si píšťalu

Během letošního roku jsme vás již několikrát informovali o projektu na záchranu ohrožených vzácných varhan v litoměřické diecézi, který v tomto roce zahájil náš diecézní organolog a kampanolog Mgr. Radek Rejšek. O prvních úspěších jsme psali v minulém čísle Zdislavy. Na záchranu varhan v Bozkově dokonce vznikl samostatný projekt. A jaká je situace nyní, na konci roku?

Projekt záchranu bozkovských varhan byl započat koncem roku 2012 vyhlášením veřejné sbírky. Na jejím kontě se do této chvíle sešlo 311 090 Kč. Proto mohly v letošním roce začít, a to i díky dotaci poskytnuté Libereckým krajem, alespoň nejnужnější záchranné práce.

Záchranu vzácných varhan kostela Navštívení Panny Marie v Bozkově můžete podpořit i Vy, a to různými způsoby: peněžním darem na konto veřejné sbírky (účet číslo 3286101379/0800), zakoupením pexesa „Varhany litoměřické diecéze“ (jeden kus stojí 50 Kč) nebo adopcí píšťaly, díky níž přibyl na kontu sbírky již 52 tisíc Kč.

A jak se můžete stát adoptivním majitelem píšťaly varhan? Navštivte stránky www.varhany-bozkov.eu, z nabídky si vyberte píšťalu (můžete i celý rejstřík, popř. jinou část varhan) a kontaktujte koordinátorku projektu Ing. Kristýnu Solníčkovou, MBA, na mailu solnickova@dltm.cz (tel: 416 707 553). Za dar obdržíte adopční listinu a Vaše jméno bude zaneseno do pamětní knihy, která bude po dokončení restaurátorských prací umístěna do varhan jako zpráva pro příští generace.

Listina může sloužit i jako netradiční dárek ke zvláštním příležitostem (narozeniny, svatba, výročí, křtiny, biřmování, ukončení školy apod.). Dosud bylo adoptováno více než sto varhanních píšťal (38 píšťal a pět celých oktáv), dalších 1 159 je ale stále volných...

„Jak už to prakticky u všech památek bývá, definitivní postupy restaurování lze stanovit až po důkladném průzkumu, který v případě historických varhan je možno provést až po jejich dílčím rozebrání. Protože jde o technickou záležitost, kdy každý varhanář uplatňoval nezřídka svá originální a mnohdy unikátní řešení, nelze vyloučit celou řadu nečekaných překvapení a problémů. V Bozkově se nečekaná překvapení a z nich vyplývající problémy nakupily v míře nebývalé. Jednu z příčin lze spatřovat i ve skutečnosti, že Josef Prediger, který tyto krásné varhany postavil, byl v době jejich stavby ještě mladým, a možná i méně zkušeným

varhanářem, který si v počáteční fázi své tvorby stanovil příliš vysoké cíle. Možná i on sám byl při stavbě takto velkých varhan lecčím překvapen, takže celá řada řešení zde působí jako mladická technická improvizace a snaha odvrátit sebemenší nezdary v podobě problematické funkce jakékoliv části nástroje i za cenu jinde nevidaných konstrukčních krkolomností. Tato skutečnost si vynutila nikoliv pouze dílčí rozebrání nástroje, ale jeho rozebrání kompletní, protože po konstrukční stránce zde doslova vše souvisí

se vším! Varhany jsou odvezeny do varhanářství našeho předního restaurátora památných varhan Dalibora Michka ze Studének u Jihlavy, kde jsou jednotlivé části nástroje podrobovány důkladnému průzkumu a překvapení neberou konce... Současně je vše dřevěné ošetřováno proti napadení červotočem, které je již skutečně kritické. V každém případě se ale ukazuje, že po zvukové stránce jde o varhany zcela jedinečné a jejich stavitel, ač tehdy mladý, měl již tehdy naprosto jasný a vytříbený zvukový ideál, který si v drobnějších obměnách zachoval prakticky po celý tvůrčí život. Je jasné, že náklady na záchranu bozkovských varhan budou veliké, ale z hlediska dlouhodobého výhledu jde vzhledem k významu nástroje o investici nadčasovou, která se v budoucnosti vyplatí,“ říká Radek Rejšek.

Diecézní organolog Mgr. Radek Rejšek zahájil v letošním roce projekt na záchranu ohrožených vzácných varhan v litoměřické diecézi „Za varhanami litoměřické diecéze“. Přímo u památných nástrojů se setkával s veřejností, aby ji seznámil

s vesměs neutěšenou situací historických varhan na kůrech našich kostelů v obecné rovině a probudil zájem o řešení situace konkrétního nástroje. V letošním roce probíhala tato setkání v kostelech v Újezdu pod Troskami, Bozkově, Liběšicích u Litoměřic, v Bezdězu a Rožďalovicích. Zájem o ně byl značný. Na vštěvníky zájímala jak historie prezentovaných nástrojů, tak možnosti pomoci. Během setkání se prodaly desítky pexes, vydaných pro tuto příležitost.

Jednotlivé akce, jejichž součástí je prohlídka nástrojů, předvedení jejich zvukových možností, prohlídka vnitřku, popularizační přednáška o jejich historii, nastínění řešení konkrétních problémů, malý koncert (pokud jsou varhany v hratelném stavu) a diskuze, budou probíhat i v příštím roce. Termíny a místa jednotlivých zastavení budou postupně uveřejněna na www.dltm.cz a v diecézním časopise Zdislava.

Připravila Jana Michálková

S Radkem Rejškem

za zvony kostelů litoměřické diecéze

K sepsání této úvahy mě přiměla návštěva věže poutní baziliky Navštívení Panny Marie v Hejnicích (liberecký vikariát) v souvislosti s pořizováním dokumentace a fotografií zvonů v diecézi. Když jsem vcházel do poutního areálu, zaslechl jsem z věže cosi, co se velmi podobalo zvonu, ale okamžitě mi bylo jasné, že jde o reprodukovanou nahrávku nebo digitální simulaci. První, co mě napadlo, bylo – no to snad není pravda, proč? Ve věži hejnické baziliky je totiž zavěšen nevelký, ale nádherný zvon odlitý v roce 1924 chomutovským zvonářstvím Heroldových a po všech stránkách

Co s „digitálními“ zvony?

jde o dílo velmi vydařené. Akustický obrazec je téměř jak opsaný z učebnice a mimořádně zajímavá je i výtvarná výzdoba zvonu provedená ve slohu velmi kvalitního pseudobaroka. Když jsme s fotografem stoupali na věž, zmocnily se mě jisté obavy ve smyslu, „jaký horor

nás tady čeká... Představoval jsem si zanedbanou a ptáky znečištěnou věž, dosluhující, úděsně amatérsky konstruovaný elektrický vyzváněč a přššerně tvrdé a tvarově zcela nevhodné srdce, vysoustružené z ocelového ingotu. Pravdou je, že „kvalita“ srdce dokonce překonala mé očekávání v podobě strašlivé litinové ohavnosti vyráběné sériově v jakýchsi ocelárnách – ale to bylo asi všechno. Zvon je dokonce zachován na ruční vyzvánění (!) a mně je jasné, že pokud budu litoměřickým kampanologem, tak elektrifikaci tohoto zvonu nikdy nedoporučím! Je sice pravdou, že u tak krásného a kvalitního zvonu by stálo za úvahou provést rekonstrukci kompletního příslušenství, ale – jak se říká – kde brát a nekrást? Když jsme vystoupali do zvonového patra věže, pustili jsme se do práce – fotograf rozbalil „nádobíčko“ a já se snažil po krkolomném žebříčku vyšplhat

ke zvonu s ladičkami, abych zjistil složení jeho hlasu. Najednou se ozvalo cosi, co působilo jako rána do hlavy. Znělo to jako zvon, ale opět to byl šok, protože to přišlo z bezprostřední blízkosti. Pohlédli jsme k okenicím a hned bylo jasno – z oken mívá do prostranství kolem kostela reproduktory, z nichž se ony zvuky linou. I když nevím, zda pojem „reproduktory“ je v tomto případě správný, ale vím, jak zvukaři nesou nelibě, když někdo reproduktorové soustavy nazývá slovy „amplion“ nebo „tlampač“. A tak jsme sami mezi sebou s fotografem ono zařízení nazvali zcela interně a soukromě „chrchlafonem“.

Nechtěl bych, aby toto konstatování vyznělo jako zsměšňování snahy ozvučit němou věž kostela, a to zvláště v případě, když není k dispozici nikdo, kdo by pravidelně zvonění ručně zajišťoval. Chvályhodná je zde jedna věc – když už nic jiného, tak cenný zvon se alespoň šetří a není neúměrně vytloukáno skutečně mimořádně nevhodným srdcem a není zde motivace k jeho elektrifikaci. Po roce 1989, kdy se u nás radikálně změnila politická a kulturně-politická situace, došlo k euforii, jejímž průvodním jevem byla mimo jiné i pochopitelná, ale mnohde velmi živelně pojatá snaha obnovit zvonění na kostelních věžích. V rozmezí let 1990–2000 se v této souvislosti napáchalo na našich zvonech nepředstavitelně mnoho zla v podobě amatérských a po všech stránkách absolutně nevyhovujících instalací i těch nejfantastičtějších a nejbizarnějších elektrických vyzváněcích systémů, jejichž konstruktéři snad v dobrém úmyslu, ale bez elementárních znalostí základních zákonů zvonářství a zvonářských nauk vyprodukovali na našich věžích monstra vhodná snad k pohonu figur poučových strašidelných zámek, ale nikoliv zvonů. Krátce po roce 1990 jsem byl kontaktován jakousi firmou, která svoji činnost založila na myšlence ozvučovat kostelní věže uměle – reprodukováním vyzváněním (později digitální simulací na principu sampleru). Tehdy jsem tuto spolupráci velmi razantně odmítl s tím, že reprodukováné vyzvánění považuji za zvrhlost. Kdybych ale tehdy věděl, jaké hrůzy budou napáchány na našich zvonech (a to i zvonech velmi cenných) v průběhu následujících let výše uvedenými způsoby, možná bych se zamyslel nad tím, co je menší zlo. Řešení, jaké zvolili v Hejnicích, nepovažuji za ideální, ale rozhodně stojí za zamýšlení v případech, kdy jsou ve věži zavěšeny mimořádně

cenné zvony, které nemá kdo obsluhovat, a rozhodně bych jej doporučil mnohem raději než instalaci elektrického vyzváněcího stroje ke vzácným zvonům. Vždyť je možná i kombinace různých řešení: o svátečních příležitostech zvonit ručně pravými a krásnými zvony, a pro rutinní odbfjení „časového znamení“ nebo pravidelné vyzvánění o všedních dnech opatřit nějaký „chrchlafon“ (snad se jeho výrobci neurazí, mám smysl pro humor a někdy si rád dělám legraci).

Mgr. Radek Rejšek,
diecézní kampanolog
a organolog
Foto: archiv biskupství

Krátké zprávy z diecéze

Liběšice navštívily sestry svatého Kříže

Liběšice u Litoměřic navštívily ve čtvrtek 14. listopadu 2013 řádové sestry Kongregace Milosrdných sester svatého Kříže. Sestry svatého Kříže zde v letech 1959 až 1971 v těžkých podmínkách pracovaly v domově důchodců (nyní Domov na zámku, dříve rovněž Ústav sociální péče Liběšice). Poslední z nich žijící, téměř osmdesátiletá Růžena Grombířová, zavítala do Liběšic spolu s dalšími dvěma sestrami, s nimiž dnes působí v provinčním domě této kongregace v Kroměříži.

Řeholnice dopoledne besedovaly s žáky zdejší základní školy, poté si prohlédly Domov na zámku, kde je poskytována sociální péče osobám se zdravotním a mentálním postižením. Setkání pokračovalo na obecním úřadě. Odpoledne se účastnily bohoslužby ve zdejším kostele Nanebevzetí Panny Marie, kterou sloužil děkan litoměřické městské farnosti Józef Szeliga. Po celou dobu návštěvy se jim věnovala starostka obce Alena Knobová a Jaroslav Pulda, místní kostelník a varhaník.

Nápad setkat se s řádovými sestrami a popovídat si s nimi vzešel od žáků zdejší základní školy během letošního Noci kostelů (24. května), na jejíž přípravě škola s farností spolupracovala. Starší děti totiž zaujala nástěnka věnovaná působení sester sv. Kříže v Liběšicích. Od tohoto návrhu pak byl k jeho realizování jen krůček. Pozvání zprostředkoval pan Jaroslav Pulda, koordinátor Noci kostelů v Liběšicích, kde se akce konala letos poprvé.

A co děti zajímalo? „Mluvily jsme o naší kongregaci, o její historii, o působení sester sv. Kříže v Liběšicích a o tom, jak se sem dostaly. Bylo vidět, že děti nejspíš nikdy řeholní sestry neviděly, ale byly pozorné a vnímavé. Ptaly se, podle čeho jsme si my samy vybíraly tento řeholní řád, jestli musíme v klášteře zůstat celý život, zajímalo je, jak se nazývají různé části našeho oděvu, jestli jsme se setkaly s papežem a tak podobně. Říkaly jsme jim, kde pracujeme, jaká je naše činnost, a hovořily jsme i o církevních školách,“ popsaly průběh besedy se školní mládeží řeholnice.

„Moc jsem se sem těšila. Pracovaly jsme tu dvanáct let a všichni jsme tu žili jako jedna rodina. Se zdejšími babičkami a dědečky jsme byly pořád – žádné volno, žádné vystřídání ve službě, byly jsme s nimi denně ve styku, snažily jsme se jim zpřijemnit různé svátky. Na Liběšice vzpomínám ráda, byl to takový můj druhý domov,“ řekla sestra Růžena Grombířová. Poděkovala za možnost navštívit opět po letech zdejší ústav a ocenila dobré zaopatření a všestrannou péči o postižené. Zavzpomínala rovněž na prof. Miroslava Zedníčka, duchovního liběšického farnosti, který zde tenkrát působil a který v únoru loňského roku ve věku 80 let zemřel.

Liběšický zámek sloužil po druhé světové válce jako domov korejských dětí. V září 1959 do něj byli přestěhováni obyvatelé dvou charitních domovů v Litoměřicích (ulice Vavřínecká a Daliborova). Opravy a úprava vyžadovaly hodně práce, ale sestry se horlivě snažily zlepšit toto prostředí, aby se jeho obyvatelé cítili dobře. Sestry sv. Kříže tu působily v letech 1959 až 1971. V tomto složitém období (internace řeholních řádů v Československu v roce 1950 a jejich zapojení do činnosti „ve prospěch socialistické společnosti“) byla jejich služba velmi náročná. Některé z nich byly i po odchodu z Liběšic se zdejší farností i nadále spojeny a přijížděly sem v době své dovolené na výpomoc.

Více informací o Kongregaci Milosrdných sester svatého Kříže (dějiny české provincie) naleznete na www.klaster-km.cz.

Jana Michálková

Kněžské svěcení Mgr. Jiřího Smolka

Litoměřický biskup Mons. Jan Baxant vysvětil na kněze Mgr. Jiřího Smolka. Kněžské svěcení se konalo v sobotu 26. října 2013 v katedrále sv. Štěpána v Litoměřicích. Kaplanskou službu Jiří Smolek vykonává v Římskokatolické farnosti – arciděkanství Ústí nad Labem a okolních farnostech, tedy farním obvodu, kde působil jako jáhen.

„Celý Boží lid se stal v Kristu královským kněžstvem. Přesto si náš velekněz Ježíš Kristus volí některé ze svých učedníků, aby v církvi jeho jménem vykonávali pro lid kněžskou službu. Jako Otec poslal Krista, tak Kristus poslal apoštoly, aby skrze ně a jejich nástupce biskupy neustále konal ve světě své poslání učitelské, kněžské a pastýřské. Jako pomocníci biskupů jsou ustanovováni kněží, kteří jsou s nimi spojeni v kněžské službě a mají sloužit Božímu lidu. Tento bratr Jiří byl náležitě zkoušen a osvědčil se, takže může být pověřen kněžskou službou a začleněn do společenství kněží místní církve. Bude mít podíl na učitelském, kněžském a pastýřském úřadě našeho Pána Ježíše Krista, který buduje svou církev ve svatý chrám Boží, bude připodobněn Kristu, nejvyššímu a věčnému knězi, a stane se tak pravým knězem Nového zákona. Ve spojení s biskupy bude hlásat evangelium. Povede Boží lid a bude konat bohoslužbu, zejména slavit eucharistii,“ řekl biskup.

V homilii se pak zamýšlel nad tím, jakou službu bude náš nový kněz v církvi vykonávat: „Jako kněz budeš mít podíl na učitelském poslání Krista, našeho Pána. Slovo Boží, které jsi s radostí přijal, hlásej tedy všem, ke kterým budeš poslán. Rozjímej neustále Boží zákon. To, co v Písmu čteš, s vírou přijímej. To, čemu jsi uvěřil, hlásej lidem. To, co hlásáš ty

sám, uváděj do života. Tvé hlásání ať jako chléb sytí Boží lid a tvůj život jako líbezná vůně ať je jeho radostí, aby tak tvým slovem i příkladem tvého života rostla církev ve svatý chrám Boží. Jako kněz budeš mít podíl na Kristově poslání kněžském. Budeš sloužit posvěcení Božího lidu. Budeš slavit tajemství eucharistie. V ní se bude naplňovat duchovní obětí věřících, která je prostřednictvím tvé služby ve spojení s nimi nekrvavě zpřítomňována na oltáři. Buď si vždy vědom toho, co konáš, a podle toho také žij. Když slavíš památku Kristovy smrti a vzkříšení, i ty umrtvuj všechny zlé žádosti a choď v novosti života. Budeš křtít a skrze tuto tvou službu budou lidé přičleňováni k Božímu lidu. Těm, kteří činí pokání a vyznávají své hříchy, budeš ve jménu církve a Krista prohlašovat, že jsou jim hříchy odpuštěny. Svatým pomazáním budeš posilovat nemocné, budeš žehnat novomanželům, budeš pohřbívat zemřelé a vykonávat ostatní služby k posvěcení věřících. Budeš se muset modlit za věřící a za celý svět denní modlitbu církve, ve které budeš chválit a prosit Boha a děkovat mu za všechna dobrodění. Nezapomínej tedy nikdy, že jsi byl vyvolen z lidu a ustanoven pro lid v jeho záležitostech u Boha. Na poslání Krista velekněze se podílejí s láskou a radostí a nikdy nehledej sebe, ale to, co je Kristovo. Jako kněz budeš mít také podíl na pastýřském poslání Krista, který je hlavou své církve. Ve spojení se svým biskupem a pod jeho vedením se pečlivě staraj o svěřené věřící. Shromážďuj je v jednu rodinu bratří a sester a skrze Krista ji v Duchu svatém ved' k Otci. Měj stále před očima Krista, dobrého pastýře, který nepřišel, aby si nechal sloužit, ale aby sloužil, a který přišel hledat a zachránit ty, kteří byli ztraceni. Ujímej se proto všech chudých, trpících a opuštěných lidí, neboť oni potřebují tvou pomoc a nikdy na ně nezapomínej.“

Slavnost se konala ve zcela zaplněné katedrále. Jiří Smolek děkoval všem za modlitby a podporu, otcí biskupovi za kněžské svěcení a nakonec všem udělil své novokněžské požehnání.

Primiční mši svatou sloužil druhý den, v neděli 27. října v dě-

kanském kostele Všetech svatých v Litoměřicích a svoji první mši svatou následující den, v pondělí 28. října 2013 v arciděkanství kostele Nanebevzetí Panny Marie v Ústí nad Labem.

Mgr. Jiří Smolek vystudoval Cyrilometodějskou teologickou fakultu Univerzity Palackého v Olomouci, jáhenské svěcení přijal z rukou litoměřického biskupa Mons. Jana Baxanta dne 20. června 2009 v katedrále sv. Štěpána.

Jana Michálková
Fotogalerie na straně 23

Trmickým kostelem zněla slova díky

V Trmčicích se v sobotu 23. listopadu 2013 konala slavnostní mše svatá jako poděkování Pánu Bohu, Panně Marii a všem lidem dobré vůle, kteří svými modlitbami a dary přispěli k záchraně zdejšího kostela Narození Panny Marie a k jeho zachování pro původní účely. Hlavním celebrantem mše svaté byl litoměřický biskup Mons. Jan Baxant.

Novým majitelem kostela Narození Panny Marie v Trmčicích se v polovině letošního října stalo občanské sdružení pro záchranu kostela a fary v Trmčicích – FIAT VOLUNTAS TUA (více informací naleznete na www.kosteltrmice.cz). Kostel bude i nadále sloužit místní farnosti k bohoslužebným účelům. Za jeho záchranu děkovaly při slavnostní mši svatě desítky lidí, kteří se sem sjeli z různých koutů celé naší republiky.

Hlavním celebrantem mše svaté byl diecézní biskup Mons. Jan Baxant, koncebrovali R.D. Jiří Voleský, administrátor in spirituibus trmčické farnosti, R.D. Milan Matfiak, administrátor farního obvodu Mcely, okrskový vikář a litoměřický děkan R.D. Józef Szeliga, teplejší salesiáni P. Václav Čunek, P. Ladislav Nádvořník, P. Benno Beneš a P. František Pospíšil, farní vikář z Lovosic R.D. Wojciech Szostek a o. Lukáš Bakajsa, administrátor Řeckoka-

tolické farnosti v Ústí nad Labem. Liturgii doprovodil komorní sbor pod vedením Mgr. Marie Gottfriedové. Po mši svaté mohli zájemci vyslechnout krátkou přednášku ústeckého historika dr. Víta Honyse o historii zdejšího kostela.

Předsedkyně sdružení FIAT VOLUNTAS TUA Mgr. Marie Gottfriedová zde děkovala těm, kteří se na záchraně kostela podíleli. V jejích slovech mj. zaznělo: „Když jsme před třemi lety zakládali občanské sdružení pro záchranu kostela a fary v Trmčicích – FIAT VOLUNTAS TUA, říkali jsme si, že pokud se nestane zázrak, je veškeré naše úsilí marné a my nezmůžeme zholat nic. Často jsme propadali malomyslnosti a pocitům beznaděje. Avšak zázrak se stal. My všichni jsme svědky zázraku. Máme z toho obrovskou radost a já ze srdce děkuji vám všem, kteří jste nám pomáhali, kteří jste nás podporovali, kteří jste se za nás modlili, kteří jste k dílu záchraně přispěli také finančními dary. Bez vaší pomoci a bez vaší solidarity by naše úsilí nedošlo svého cíle. Opravdu upřímně a ze srdce vám děkujeme za vaši pomoc. Domnívám se, že příběh trmčického kostela není jen příběhem záchranu jakési stavby z cihel a kamenů. Domnívám se a jsem přesvědčena o tom, že příběh trmčického kostela v sobě skrývá daleko hlubší poselství. Je poselstvím o tom, že když si lidé navzájem pomáhají, podají si pomocnou ruku a společně o něco usilují, dokážou opravdu veliké a obdivuhodné věci. Poselstvím o tom, že Bůh je všemohoucí, a i dnes, tady a teď, koná zázraky. Poselstvím o tom, že bychom se, my lidé, nikdy neměli vzdávat, nikdy bychom neměli ztrácet víru a naději, nikdy bychom neměli ztrácet odvahu konat dobro. Kéž se toto poselství vryje hluboko a nesmazatelně do chrámů našich srdcí. To přejí ze srdce každému z nás. Děkujeme vám!“

Homilie litoměřického biskupa Mons. Jana Baxanta:

Milí otcové a bratři, milí asistenti, ministranti, milí zpěváci a zpěvačky, milí poutníci, milí dobrodinci, bratři a sestry, milí křesťané,

je to opravdu hezká příležitost shromáždit se ke společné modlitbě, ke společné modlitbě díky

našemu Pánu za to, že nás neopustil, že nás neopouští, a máme oprávněné naděje, že nás ani v budoucnu neopustí, pokud my sami neopustíme jeho.

Shromáždili jsme se v tomto kostele v Trmicích, v kostele, který je zasvěcen Panně Marii, narození Panny Marie, a i když dnes není slavnost patrocinia, tedy poutní slavnost Panny Marie, tento svátek si v liturgickém kalendáři připomínáme 8. září a dnes je 23. listopadu, chceme se přidržet právě Matky Boží, Panny Marie, a poděkovat jí za záchranu tohoto kostela.

Každý, kdo v té několikasetleté historii do tohoto chrámu vešel, nutně musel, alespoň třeba letmo, když ne v nějaké delší meditaci nebo rozjímání, na Pannu Marii myslet. Nedá se vstoupit do kostela zasvěceného Panně Marii – mariánský kostel, to je vždy poutní místo – a obejít ji, zvláště když víme, že si ji sám Bůh vybral za matku pro svého jednorozného Syna, Ježíše Krista.

Panna Maria ne ze svého vlastního přání, ale z Božího určení, respektive z Kristova určení, se stala matkou nás všech. Svatý Jan na Kalvárii pod křížem zastupoval celý ten dlouhý zástup budoucích, ale už i tehdy současných následovníků a následovnic Kristových. Je to Boží plán, bylo to Kristovo přání, a mohli bychom říci i jeho testament nebo část jeho poslední vůle, část toho, co zde na tomto světě ještě těsně před svou smrtí řekl – aby Panna Maria byla matkou nás všech. A že by matka opustila své děti? To si nedovedeme představit. Že by Panna Maria jako matka nás všech nás někdy opustila? Že by na nás zapomněla? Však znáte určitý povzdech starozákonního žalmu, kde se toto téma opakuje: I kdyby matka na své dítě zapomněla, já, Hospodin, na tebe nikdy nezapomenu.

Když budeme od dnešního dne vstupovat do poutního mariánského kostela v Trmicích, prosím, pamatujme na toto první zjištění a první konstatování, které naplňuje celou tuto zachráněnou prostor – Matka Maria se pro tento svět narodila a konala v tomto světě to všechno, aby dotvrdila, že matkou naší je, protože Pán Ježíš, její jednorozný jediný Syn, je přece naším sourozencem, naším

bratrem, naším blízkým příbuzným. Děkujeme tedy Panně Marii.

Druhý dík patří, milí přátelé, bratři a sestry, všem těm, kteří se rozhodli pro budoucnost tohoto chrámu něco podniknout, něco udělat. Nestačí jen, přece to víme všichni, kritizovat, nestačí jenom posuzovat, odsuzovat, vyhrožovat, to nejsou vlastnosti, kterými by měl oplývat křesťan nebo křesťanka. Naším krásným a ušlechtilým úkolem je, když objevíme nouzi, jakoukoli nouzi, ve které se druzí lidé nalézají, anebo nouzi, do které se dostávají Boží skutečnosti proto, že byly dány nám do lidských, křehkých a hříšných rukou, musíme prostě něco udělat, chceme udělat něco dobrého, něco, co by mělo hodnotu a co by se mohlo stát třeba jenom určitým dílem celkové záchrany.

Proto děkuji a opravdu chci oslovit vás všechny, a i všechny ty, kteří zde nejsou přítomni, ale kteří ve snaze a v díle záchrany měli velký podíl a velkou účast. Chtěl bych poděkovat všem těm, kteří se rozhodli opravdu činit – ať je to otec Jiří a jeho přátelé nebo paní ředitelka Gottfriedová a skupina lidí kolem ní, ať je to otec Stanislav Zápotocký nebo otec Milan Matfiak, nebo ať to jsou další kněží, křesťané, mnozí přátelé tohoto kostela, ať to jsou všichni ti dobrodinci, kteří jsou jistě mezi vámi, tedy jste to právě vy, anebo jsou to ti, kteří, jak jsem řekl, by tady chtěli být, ale nemohou. Chci poděkovat, milí přátelé, opravdu vám všem, že jste se rozhodli pro to, že nelze jen sedět nebo postávat se založenými rukama. Chci vám poděkovat za to, že jste přemýšleli a že jste vymysleli různé způsoby – a vím, že to nebylo vůbec jednoduché, ba naopak, že to bylo velmi náročné –, kterými jste, s Boží pomocí samozřejmě, ale právě i s pomocí všech dalších dobrých lidí, dosáhli toho, že můžeme tady dnes v radosti srdce a v děkování být a Pána Boha chválit.

Bratři a sestry, chtěl bych s vděčností vzpomenout i na člověka, který měl k této farnosti vztah, a jistě ještě i má, protože duchovní vazba, ta smrti nekončí. Chtěl bych vzpomenout pana biskupa Otčenáška, který několik let v této farnosti působil. O co zde jako duchovní správce usiloval? Vždyť vy sami jste mi to vyprávěli. Usiloval

o to, aby se lidé setkávali, aby lidé jako křesťané drželi pohromadě, aby si vzájemně pomáhali, aby se posilovali v křesťanské víře, aby jeden nesl břemena toho druhého, a vyzýval vás jistě v té určité náročné době útlaku křesťanů a vůbec katolické církve k tomu, že křesťané mají něco vydržet a že mají i těžké zkoušky a těžké situace přestát. Že právě v tom se mohou jako křesťané, jako svědci Pána Ježíše osvědčit. Že svědectví v tomto světě před lidmi, před tváří tohoto světa se právě, velmi účinně vydává, právě ve chvíli, kdy přijde nějaká potíže.

Pan biskup Otčenášek, později hradecký arcibiskup, s touto farností byl a je neustále spjat. A upřímně vám říkám, že když jsem uvažoval o celé této záležitosti, která nevypadala vůbec nadějně, častokrát jsem na pana biskupa Otčenáška vzpomínal, spolu s vámi jsem na něho vzpomínal, a dovolil si i k němu se modlit a prosit ho o pomoc, aby tam, kde tak velmi požehnaně a statečně působil, pomohl – nám, dnešním současníkům, farníkům a obyvatelům, všem těm, kteří patří do trmického farního obvodu. Jsem přesvědčen, že jeho přímluva, jeho pomoc, jeho intervence u Pána Boha pomohla.

Milí přátelé, buď Bůh pochválen, buď pochváleni všichni ti živí, a i ti mrtví věrní křesťané, kteří nejenom o krásných věcech mluví, ale kteří se o krásné věci svým životem i za cenu obětí a sebezáporu snaží.

Jana Michálková

V kostele sv. Jiří v Jiříkově se zachránil další vitráž

Česko-německý fond budoucnosti podpoří pokračování obnovy vitráží v barokním kostele sv. Jiří. Celková obnova sto devatenáct let staré vitráže s motivem sv. Josefa přijde na 245 000 Kč. Polovinou z této částky přispěje Česko-německý fond budoucnosti. Zbýlá část se uhradí z daru rodáků německé národnosti - Bruna Fabicha a Rolanda Krebse. Vitráž s motivem sv. Josefa bude do poloviny roku 2014 odborně restaurována v ateliéru a znovu osazena na původní místo. Obnova vitráže sv. Josefa v kostele sv. Jiří naváže na restaurování vitráže s motivem sv. Alžběty, které zajistila

Římskokatolická farnost Jiříkov v letech 2011-2012. Oprava vitráže byla tehdy v plné výši hrazena z výtěžku sbírky mezi desítkami německých rodáků.

Vitráž s motivem sv. Josefa v kostele sv. Jiří byla zhotovena roku 1894 a je signována firmou „Mayersche Kgl. Hof. Kunstanstalt München“. Donátorem vitráže byl jiříkovský farář, Mons. Storch. Jedná se o jednu z nejstarších malovaných vitráží v regionu Šluknovského výběžku. Nebyla zhotovena na území českého státu, ale v 19. století dodána významným královským uměleckým ústavem v bavorském Mnichově. „Okno s motivem sv. Josefa o rozměru 1,75 x 3,4 m se skládá z dvanácti částí. Jedná se o okno z barevného katedrálního skla, malované černou a hnědou konturovací barvou a žlutou lazurou. Dominantní je figura svatého Josefa. Okolí postavy doplňují ornamentální motivy. Podle restaurátorského průzkumu vitráže bylo zjištěno, že již při prvotní montáži v 19. století nebyly namontovány některé připravené výtuhy a z toho důvodu došlo v průběhu let k deformaci olovené sítě,“ řekl jiříkovský farář P. Jozef Kujan. Závady na okně s vitráží sv. Josefa jsou tak závažné, že narušují statiku celého okna. Zvláště ve střední části reálně hrozí vypadnutí skel a jejich rozbití.

„Při obnově dojde k demontáži vitráže sv. Jiří z rámu, rozebrání olovené sítě, vyčištění skel a dořezání prasklých skel. Proveďte se retuš malby na původních sklech a domalba. Po vypálení maleb v peci se malby vloží do

nové olovené sítě. Po naletování měděných drátků pro uchycení výtuh se vitráž namontuje zpět do rámu,“ uvedl Jiří Tesař z Varnsdorfu, který zajistí obnovu vitráže. Při restaurování vitráže budou obnoveny také původní německé nápisy o donátorech, které byly přetřeny po 2. světové válce.

Barokní kostel sv. Jiří se nachází na náměstí v Jiříkově (okres Děčín), v blízkosti hranice se Spolkovou republikou Německo. Stavba kostela sv. Jiří probíhala v letech 1724-1728. Autorem původních plánů pro kostel v Jiříkově byl rakouský architekt Johann Lucas Hildebrandt. Kvůli velké nákladnosti byly plány odmítnuty a kostel podle vlastních plánů postavil pražský stavitel Johann Georg Aichbauer, nevlastní bratr proslulého barokního stavitele Kiliána Ignáce Dientzenhofera. Stavebníkem kostela sv. Jiří v Jiříkově byl významný šlechtic a mecenáš umění Alois Thomas Raimund hrabě z Harrachu, ministr a rádcce císaře Karla VI. Císařský vyslanec ve Španělsku a nositel Řádu zlatého rouna byl také místokrálem neapolským. Panství Šluknov a s ním obec Jiříkov a Staré Křečany získal r. 1721 sňatkem s Marií Ernestinou hraběnkou z Ditrichsteinu.

Mgr. Klára Mágrová, Rumburk

Ocenění pro P. Josefa Cukra

Ústav pro studium totalitních režimů letos ocenil sedmáct osobností za aktivní účast v boji s nacistickým či komunistickým režimem. Ceny Václava Bendy a pamětní medaile Za svobodu a demokracii byly udělovány popáté. Mezi oceněnými byli rovněž dva katoličtí kněží – P. Josef Cukr (působil v litoměřické diecézi) a P. Josef Karl. Slavnost se konala 14. listopadu 2013 v rezidenci primátora hlavního města Prahy.

P. Josef Cukr SJ (* 1917) vystudoval jezuitské gymnázium na Velehradě. V roce 1942 odešel do Prahy studovat teologii. Zapojil se do protinacistického odboje, podílel se na odposlouchávání porad gestapa v ilegálním bytě. Byl zatčen, krutě vyšetřován a pak internován v Terezíně v Malé pevnosti. Po válce studoval v Anglii a byl vysvěcen na kněze. Vrátil se do Československa a od roku 1947 působil v Bohosudově u Teplíc.

Tam byl také internován v rámci akce K. Poté byl poslán k PTP a sloužil na různých místech na Slovensku. Ve vykonstruovaném procesu ho odsoudili za velezradu a špionáž k jedenácti letům vězení. Prošel Pankrácem, Jáchymovem, Mírovem a Valdicemi. V Jáchymově pracoval na „Veži smrti“, kde třídil uranovou rudu. V tamní korekci musel protřpět 143 dní.

Po propuštění v roce 1960 se živil jako dělník. V roce 1968 začal opět působit jako kněz a stal se administrátorem v Bohosudově. Tamní areál biskupského gymnázia obývala Rudá armáda a Josef Cukr se, jak později s úsměvem přiznal, „stíral o odbyt duchovní literatury mezi ruskými vojáky“. Po listopadu 1989 v Bohosudově obnovil poutní tradici i biskupské gymnázium. Dnes působí jako farář na odpočinku na Velehradě.

Zdroj: Ústav pro studium totalitních režimů, www.ustrcr.cz

Diecézní charita sídlí na nové adrese

V pátek 25. října 2013 byla slavnostně otevřena nová budova Diecézní charity Litoměřice. Naleznete ji v ulici Kosmonautů 2022. Slavnost byla zahájena mší svatou, kterou v děkanském kostele Všechny svatých celebroidl litoměřický biskup Mons. Jan Baxant.

Diecézní charita Litoměřice změnila adresu v červenci tohoto roku, stavební úpravy však probíhaly ještě následující měsíce.

www.dchltm.cz

Z ulice do studia – cesta pokračuje

Kdysi bloumali bez cíle po ulicích Teplic. Před několika lety se díky podpoře salesiánů začali scházet v hudebně a zkoušet různé písně. Dali si jméno Descontrol. Minulý rok vydali své první CD. Díky usilovné práci představí v nejbližší době veřejnosti své nejnovější a v pořadí druhé CD s názvem Ex inferno (Z pekla).

Napsali jste...

„Mnoho lidí si peklo představuje jako čerty s ohněm,“ vysvětluje název nového CD Jiří Čonka, frontman skupiny a pedagog Salesiánského střediska Štěpána Trochty. „My peklo vnímáme spíše jako chladné místo bez citu. Životy mnoha lidí peklo připomínají,“ doplňuje dále. Na první pohled působí písně pochmurným dojmem. Mluví o drogách, o zlu, zmatcích a jiných problémech dnešní společnosti. Text úvodního singlu Pochodeň – „Chci zažehnout tvé srdce, aby nebylo tak bezcitné“ – však naznačuje, že cíl alba je jiný. Skupina Descontrol chce svými písněmi povzbudit všechny, kteří se s podobnou životní beznadějí setkávají.

Album obsahuje 15 skladeb. Podíleli se na nich všichni současní členové skupiny Descontrol – kromě Jiřího Čonky ještě Patrik Doležal a Miroslav Čonka. Jako hostující členové v něm dále vystupují Štefan Mata, bývalý člen skupiny, a Jakub Fedák, mladý nadějný teplický hip-hoper.

Všechny skladby byly nahrány v Salesiánském středisku Štěpána Trochty, které se již mnoho let věnuje pedagogické a sociální práci ve prospěch ohrožených dětí a rodin na Teplicku. O master se postaral On-

dřej Žatkuliak. Album by mělo být hotové začátkem roku 2014.

Již teď je možné zhlédnout videoklip k úvodnímu singlu Pochodeň, a to na oficiální stránce skupiny Descontrol <http://www.youtube.com/user/DescontrolTeplice>. Kapela má své stránky i na sociální síti facebook.

Mgr. Jana Švecová, DiS, sociální pracovnice, Salesiánské středisko Štěpána Trochty Teplice

10. pěší smírná pouť otce Ladislava Kubičky

I letos jsem se těšil na pěší smírnou pouť otce Ladislava, která byla již desátá. Úmysl této pouti je na smír za naše zavražděné kněze, kterých není málo. Za smír pro náš národ a jistě i pro pokoj a mír v našich rodinách a farnostech. I letos se ke mně připojilo několik našich mládežníků a dobře udělali! Protože nás čekalo na této pouti nikým z nás netušené překrásné překvapení.

Počasi se snažilo mnohé odradit a zstrašit, ale my se nedali. A opět jsme dobře udělali. Tak jako obvykle jsme se shromáždili v Kunštátě u hrobu otce Ladislava, odkud vycházíme po modlitbě a požehnání do Sloupu k Panně Marii Bolestné, kde naše pouť vrcholí mší svatou. Tentokrát byl hlavním celebrantem P. Martin Davídek, biskupský vikář po pastoraci v litoměřické diecézi. Celou cestu bylo pro putování příhodné počasí a dva kilometry před Sloupem se spustil déšť, abychom si také trochu užili toho „májového“ deštěku.

Ale už k tomu velikánskému překvapení – právě u hrobu otce Ladislava mi předal P. Martin relikviář s ostatkem svatého Zdislavy pro chomutovskou farnost, o který jsem na jaře požádal, ale netušil, kdy mé žádosti bude vyhověno. A takto nás náš pan biskup Jan mile překvapil, že mohla patronka naší diecéze, svatá Zdisla-

va, putovat s námi poutníky na pouti otce Ladislava, který v „její“ diecézi celý svůj život sloužil.

Věřím, že i naši mládežníci Jiřík, Simonka, Dominik, Markétka, Káťa a Patrik budou moci rádi vzpomínat na to, že mohli osobně nést při této desáté pouti ostatky svatého Zdislavy, patronky rodin, dětí a mládeže i naší diecéze. Příští smírná pouť, dá-li Bůh, je plánována na 13. září 2014.

R.D. Alois Heger, Chomutov

Namaluj svého anděla

Salesiánské středisko Štěpána Trochty vyhlásilo 2. ročník výtvarné soutěže „Namaluj svého anděla“. Zapojit se mohou děti i mladí lidé ve věku od 3 do 26 let. Posílat své výtvary je možné až do konce ledna 2014. Soutěž začala slavnostní vernisáží obrázků z loňského ročníku koncem listopadu ve Fokus Kafe v Teplicích.

V minulosti byli andělé pro výtvarníky častou inspirací k vytvoření mnoha uměleckých děl. Zpravidla jsou chápáni jako duchovní bytosti, které do našeho světa přinášejí dobro. „Stejně jako loni jsme velmi zvědaví, jak si postavu anděla představují právě děti,“ těší se na letošní ročník hlavní koordinátorka soutěže, Stanislava Schöpková.

Soutěž je rozdělena do tří věkových kategorií: do 7 let, 8-14 let a 15-26 let. „O vítězích jednotlivých kategorií bude rozhodovat tříčlenná komise,“ objasňuje podrobnosti soutěže Bc. Schöpková, „a ocenění autoři si odnesou poukázky na nákup výtvarných pomůcek podle vlastního výběru v hodnotě až do 300 Kč.“ Odměny budou předány 21. února 2014 ve 14 hodin v salesiánském středisku.

Každá práce musí být na zadní straně obrázku čitelně označena údaji o autorovi a jeho práci (tj. název práce, jméno a příjmení autora, věk, adresa, e-mail a telefon). Povoleny jsou všechny techniky. Soutěž potrvá do 31. ledna 2014. Později odeslaná díla nebudou do soutěže zařazena.

Výtvarné práce je možné zasílat na

adresu hlavní koordinátorky soutěže:

Salesiánské středisko Štěpána Trochty – dům dětí a mládeže

Bc. Stanislava Schöpková
Rovná 277, 415 01 Teplice
telefon: 605 426 888
e-mail: stanislava.schopkova@teplice.sdb.cz.

Podrobnější informace o soutěži je možné zjistit přímo u Bc. Schöpkové nebo na webových stránkách Salesiánského střediska Štěpána Trochty na www.teplice.sdb.cz.

Posláním salesiánského střediska je od jeho založení v roce 1999 prevence kriminality a osobnostní rozvoj dětí a mladých lidí. Ve dvou nízkoprahových klubech nabízí prostor pro volné trávení času dětí a mladých lidí, zájmové kroužky, vikendové i prázdninové akce. Aktivně spolupracuje i s rodinami dětí a mladých lidí.

Mgr. Jana Švecová, DiS, sociální pracovnice, Salesiánské středisko Štěpána Trochty Teplice

Mcely – Betlém naší diecéze

Mcely, obec nedaleko Jabkenic, jsou nejčastěji cílem poutníků o známé Dušičkové pouti.

Historie tohoto poutního místa je spojena se třemi mcelskými děvčátky (9,11 a 12 let), kterým se v roce 1848 zjevovala nejen Panna Maria (která je vyzvala k modlitbě za zemřelé), ale také Ježíš – jako dítě přibližně tříleté...

Mcelská zjevení se stala dříve než lurdská, že by děvčátka „opisovala“ od Bernadetty, je vyloučené...

Osud mcelských dívek je také málo známý – Františka Plachá a Kateřina

Halšová se provdaly. Františka Fryčová byla svobodná, zemřela mladá – v 27 letech. Odpočívá na novém hřbitově v Osenicích.

Mcely jsou zřejmě jediným místem v naší diecézi, kde se zjevil Ježíš – Dítě. (Je-li takových míst více, kéž mne čtenáři opraví a doplní...)

Daniela Broušková

P. Ladislav Nádvorník opouští romskou pastoraci v Teplicích

V roce 1997 přišel do Teplic mladý nadějný salesián – P. Ladislav Nádvorník. Rychle kolem sebe shromáždil další spolupracovníky – dobrovolníky,

civilkáře a později zaměstnance. S jejich pomocí vybudoval v problematické městské části Prosetice salesiánské středisko pro děti a mládež, které v roce 2009 rozšířil i do druhé problematické části Trnovany.

Během uplynulých 15 let prožil P. Ladislav s dětmi chvíle radosti i smutku. S některými sdílel radost z dokončení jejich studia, založení rodiny nebo uplatnění v práci a v běžném životě. S radostí sledoval vznik a prezentaci CD, které spolu s dalšími třemi bývalými návštěvníky střediska vytvořil současný zaměstnanec – pedagog volného času Jiří Čonka (také bývalý návštěvník střediska). U jiných naopak viděl pád až na samé dno lidské existence a některé doprovázel na jejich poslední cestě životem. Střediskem za celou dobu prošly tisíce dětí a mladých lidí.

Na konci tohoto roku předává vedení Salesiánského střediska Štěpána Trochty svým spolupracovníkům a z Teplic odchází. Od ledna 2014 bude působit v romské pastoraci v Ostravě. V Teplicích zanechává dvě funkční střediska s celotýdenním programem pro děti, mládež i rodiny. V jeho cestě bude pokračovat i nadále tým spolupracovníků a salesiánů. Za jeho dosavadní působení v naší litoměřické diecézi moc děkujeme!

Mgr. Jana Švecová, DiS, sociální pracovnice, Salesiánské středisko Štěpána Trochty Teplice

Studenti se seznamují s příběhy bezpráví

Na Biskupském gymnáziu, Základní škole a Mateřské škole Bohosudov se ve čtvrtek 14. listopadu 2013 uskutečnila beseda v rámci projektu Příběhy bezpráví. Pro žáky posledních ročníků gymnázia přednášel archivář litoměřického biskupství Mgr. Martin Barus. Tématem byla osobnost šestnáctého sídelního biskupa litoměřického Antonína Aloise Webera a sedmnáctého sídelního biskupa litoměřického Štěpána kardinála Trochty, které spojuje osud obětí totalitních režimů.

Besedě předcházela projekce filmu Hitler, Stalin a já, který zachycuje totalitu na osudu Hedy Margoliusové. Besedy se účastnilo padesát žáků.

Bližší informace o projektu jsou uvedeny na www.jsns.cz.

Mgr. Jiří Břeu, zástupce ředitelky školy

JABOK - Vyšší odborná škola sociálně pedagogická a teologická

KVALIFIKAČNÍ KURZY

pro pracovníky v sociálních službách, pedagogy i širokou veřejnost z nabídky na zimu 2013 vybíráme:

Akreditované kvalifikační kurzy

- ▲ Pedagog volného času (120 hod, středy večer). Termín: 8. 1. – 28. 5. 2014. Cena: 6 350 Kč.
- ▲ Pedagog volného času (120 hod, víkendy). Termín: 12. 4. – 15. 6. 2014. Cena: 6 350 Kč.
- ▲ Pracovník v sociálních službách se zaměřením na pečovatelský (200 hod.). Termín: 17. 3. – 11. 4. 2014. Cena: 6 200 Kč.
- ▲ Pracovník v sociálních službách se zaměřením na aktivizační a výchovné techniky (200 hod.). Termín: 17. 3. – 11. 4. 2014. Cena: 6 200 Kč.

Akreditované kurzy dalšího vzdělávání

- ▲ 12. 12. 2013 Specifika práce se seniorem s demencí (8 hod.)
- ▲ 13. 12. 2013 Využití principů zážitkové pedagogiky při indoorové výuce ZSV a při práci s mládeží (8 hod.)
- ▲ 9. 1. 2014 Vedení poradenských rozhovorů s dětmi a dospívajícími (8 hod.)
- ▲ 10. 1. 2014 Aplikace rodinného práva v praxi sociálního pracovníka (6 hod.)
- ▲ 16. a 17. 1. 2014 Sociální zabezpečení v kontextu sociální práce s rodinou (2 x 6 hod.)
- ▲ 23. a 24. 1. 2014 Prevence syndromu vyhoření prostřednictvím rozvoje osob, profes. a sociál. kompetencí (2 x 8 hod.)
- ▲ 31. 1. 2014 Biblické inspirace pro sociální práci: o spirituální dimenzi sociálně-pastoračního pracovníka (8 hod.)

Více informací naleznete na: www.jabok.cz/cdv. Kontakt: RNDr. Mgr. Ivana Čihánková: (+420) 603 330 793, cdv@jabok.cz

Kapela Descontrol, archiv SSŠT

Stejně jako v předchozích třinácti letech, také v lednu roku 2014 vyjdou do ulic tři králové. Otevřete jim svá srdce a vyslechněte radostnou zvěst, kterou Vám nesou.

Co je Tříkrálová sbírka

Tříkrálová sbírka je největší dobrovolnickou akcí v rámci České republiky a pořádá ji Charita ČR. Sbírkou se účastní kolem padesáti tisíc koledníků (většinou z řad dětí a mládeže) a dalších dobrovolníků. Každá tato sbírka má své poslání a cíl – obecným záměrem Tříkrálové sbírky roku 2014 je pomoc lidem nemocným, se zdravotním postižením, seniorům, matkám s dětmi v tísní a dalším jinak sociálně potřebným. Většina prostředků zůstává v regionu, kde byly vykoledovány, desetina výnosu pak jde na pomoc v zahraničí. (Více na www.trikralovasbirka.cz.)

Posláním Tříkrálové sbírky je především nesení radostné zvěsti o narození Pána Ježíše. Koledníci navštěvují domácnosti, aby světlo Boží lásky šířili do rodin, vztahů i duší všech lidí. Tříkrálovou sbírkou Charita vyzývá všechny lidi dobré vůle, aby se zapojili do pomoci potřebným prostřednictvím finančního daru, ale rovněž chce oslovit širokou veřejnost a tím šířit sociální citění a pochopení pro všechny sociálně znevýhodněné lidi v České republice i v zahraničí.

Jak sbírka probíhá

V průběhu prvních čtrnácti dnů v lednu prochází skupinky tří králů ulicemi měst a obcí. Navštěvují nejen rodinné domy a byty, ale také instituce či jiná zařízení. Každá skupina nese zapečetěnou pokladničku označenou logem Charity Česká republika, do které mohou občané přispět libovolnou částkou na pomoc potřebným.

Nejčastěji tvoří tříkrálovou skupinku děti v doprovodu dospělé osoby, označené průkazkou, není však výjimkou potkat dospělého krále. „Občas nějaké dítě vypadne, třetího krále pak nahrazuje zmiňovaný doprovod,“ vysvětluje Veronika Vedejová, koordinátorka Tříkrálové sbírky v litoměřické diecézi.

Kde můžete krále potkat

Jelikož Tříkrálovou sbírku organizuje Charita ČR, podílí se na pokrytí území České republiky všechny diecézní, arcidiecézní, oblastní i farní charity. V diecézi litoměřické zajišťují Tříkrálovou sbírku rovněž veškeré oblastní a farní charity zde působící společně s Diecézní charitou Litoměřice, ale také některé farnosti, konkrétně: Jablonné v Podještědí, Podbořany, Srbská Kamenice, Semily, Žatec, Hrob, Liběšice u Žatce, Děčín 4 – Podmokly, Lobendava a Mnichovo Hradiště. Ty pak pomáhají se sbírkou v místě svého působení. Diecézní charita Litoměřice koleduje v obcích blízko Litoměřic, jako jsou například Velké Žernoseky, České Kopisty, Terezín, ale také vzdálenější Boreč či Třebívlice. Přímo ve městě Litoměřice koleduje Farní charita Litoměřice. Výjimkou je šestý leden, kdy již tradičně otevírá Diecézní charita Litoměřice tříkrálový stánek na litoměřickém náměstí. Zde se kolemdující mohou potěšit zpěvem a hrou žáků Základní umělecké školy Litoměřice a občerstvit svařeným vínem či horkým kakaem. Příležitost přispět do sbírky je zde samozřejmě také.

Stále však není pokryto celé území litoměřické diecéze, pomoc na přípravách či organizaci Tříkrálové sbírky je vítána.

Jak lidé koledníky přijímají

„Hlavním cílem Tříkrálové sbírky není výtěžek, ale nesení radostné zvěsti a v mnoha případech kulturní zážitek ze zpěvu tří králů. Možná i díky tomuto našemu přesvědčení jsou koledníci v převážné většině přijímáni s otevřenou náručí. Nežádá se nám stává, že se babička při

zpěvu rozpláče. Občané obcí či měst, kde máme v daný den koledovat, jsou o průběhu sbírky předem informováni, často nás tedy vyčkávají s otevřeným oknem a radostně nás vítají. Ne vždy se nám podaří navštívit každou domácnost, ať už proto, že rodina není doma nebo se jednoduše nedozvoníme. Následně se pak dozvídáme od zklamaných občanů, jak je mrzí, že letos krále nepotkali,“ usmívá se Veronika Vedejová.

Žehnáni koledníků

Každým rokem zahajuje Tříkrálovou sbírku žehnáni koledníků. Do Litoměřic se tentokrát koledníci a dobrovolníci Tříkrálové sbírky sjedou 3. ledna 2014 v 10 hodin, kde jim v kostele Všech svatých na Mírovém náměstí požehná Mons. Mgr. Jan Baxant, biskup litoměřický. Přestože přijdou koledníci z různých koutů litoměřické diecéze, nikdy nemohou dorazit všichni, těm ostatním pak požehnají kněží přímo ve farnostech.

Zapojte se!

Jak tříkrálových koledníků, tak vedoucích tříkrálových skupinek není nikdy dost. Charita uvítá i jakoukoliv jinou pomoc při přípravách a organizaci Tříkrálové sbírky v místě, kde již sbírka probíhá. Stejně tak není problém zorganizovat Tříkrálovou sbírku tam, kde zatím zavedena není, a získat tak finanční prostředky na pomoc potřebným přímo v místě, kde se sbírka uskuteční.

„V případě, že si daná farnost, škola či jiná organizace určí vlastní záměr, na co chce vykoledované peníze použít, vrátí se jí 65 % z částky, kterou vykoleduje, pokud vlastní záměr nemá, jsou prostředky využity na projekty Charity,“ vysvětluje paní Vedejová.

Chcete-li se zapojit do Tříkrálové sbírky a tím pomoci lidem, kteří Vaši pomoc skutečně potřebují, můžete kontaktovat Veroniku Vedejovou na e-mailu: dobrovolnici@dchltm.cz

Kde pomohla Tříkrálová sbírka 2013

Charity a farnosti litoměřické diecéze podpořily z prostředků Tříkrálové sbírky 2013 několik různých projektů a aktivit. Diecézní charita Litoměřice díky Tříkrálové sbírce již pátým rokem podporuje vzdělávání předškolních dětí v romské osadě na Slovensku, které by se jinak do žakovských lavic poprvé posadily až zahájením povinné školní docházky.

Dále byl díky Tříkrálové sbírce podpořen projekt DCH Litoměřice „Dali-Křido“, prostřednictvím kterého mohou dárci podpořit rozvoj dětí a mladých lidí v Mongolsku. Více o projektu na <http://kridlo.dchltm.cz>.

Důkazem, že se mohou zapojit i samotné školy, je Základní škola Libochovice, která sice koledovala pod záštitou Diecézní charity Litoměřice, ale měla vlastní záměr. Josefovi tak pomohla k novému notebooku. Stejně tak Kryštof ze 2. Základní školy Štětí si díky Tříkrálové sbírce mohl pořídit speciální psací stůl a tablet. Koledníci z Oblastní charity Ústí nad Labem nově vybavili Nízkoprahový klub Tykadlo a děti z Komunitního centra Amicus, provozovaného Farní charitou Lovosice, si vykoledovaly prostředky na letní tábor ve Starých Splavech, který pojaly zároveň jako taneční soustředění. K lepšímu komfortu obyvatel Domova pokojného stáří v Libošovicích pomohla Tříkrálová sbírka 2013 nákupem dvou polohovacích elektronických lůžek, dvou matrací a tří nočních stolků. V České Lípě si Charita vykoledovala příspěvek na sociální automobil, který denně vozí zdravotně handicapované děti do školy i ze školy.

Mezi další podpořené patřily například Hospic sv. Štěpána, Dobrovolnické centrum DCH Litoměřice a mnoho dalších.

Tříkrálová sbírka v litoměřické diecézi (údaje za poslední tři roky)

Rok	Počet tříkrálových pokladniček	Vykoledovaná částka
2011	450	1 230 336 Kč
2012	527	1 196 347 Kč
2013	648	1 499 818 Kč

Tříkrálová soutěž

Již tradiční tříkrálové soutěže se mo-

hou zúčastnit děti z celé litoměřické diecéze. Stačí jen vyrobit korunu pro jednoho ze tří králů a donést ji na Diecézní charitu Litoměřice (Kosmonautů 2022, Litoměřice 412 01). Po zhodnocení tříkrálovou komisí budou vybrány tři výherní koruny, jejichž autoři budou náležitě odměněni, ale ani ostatní soutěžící neodejdou s prázdnou. „V roce 2013 se soutěže zúčastnilo celkem 16 dětí a koruny byly vskutku nápadité. Věřím, že nás letos potěší nové a originální provedení korun, stejně jako tomu bylo doposud,“ hodnotí soutěž paní Vedejová.

Sbírkou je možné podpořit také finančním darem nebo zasláním dárkové SMS. Číslo účtu i pokyny pro DMS najdete aktuálně na adrese www.trikralovasbirka.cz.

V neděli 5. ledna od 18 hodin bude Česká televize na prvním programu vysílat přímý přenos tradičního Tříkrálového koncertu z Městského divadla v Brně.

Připravila Edith Kroupová, DCH Litoměřice

Josef, 15 let

Přestože Josef nemůže školu navštěvovat denně, je vynikajícím studentem, k čemuž mu pomáhají i spolužáci.

Josef právě ukončil základní školní docházku v Libochovicích. Díky vynikajícím výsledkům bude ve studiu pokračovat na gymnáziu. Jeho onemocnění mu však nedovoluje studovat prezenčně, proto ke komunikaci se školou nutně potřebuje počítač. „Do dneška jsem pracoval na starém počítači, ale na novém pro mě bude práce snazší. Už se těším,“ usmívá se Josef.

„Nevěřili jsme, že by nám skutečně někdo daroval nový počítač. Sami bychom si to dovolit nemohli. Jak Charitě, tak žákům i učitelům mockrát děkujeme,“ dodává Josefova maminka.

K zakoupení notebooku, který Josef převzal z rukou koordinátorky Tříkrálové sbírky litoměřické diecéze Veroniky Vedejové pomohli žáci a učitelé ZŠ Libochovice, kteří Tříkrálovou sbírku v Libochovicích zajistili, především těm tedy patří Josefův velký dík.

Kryštof, 9 let

Kryštof miluje kolo, plavání a zvířata, zejména pavouky. Děťství mu však pokazila zákeřná nemoc, leukémie. Jelikož léčba nebyla úspěšná, musel podstoupit transplantaci kostní dřeně. Veškeré rodinné finance jdou nyní na léky, hygienické přípravky a hlavně na speciální stravu pro Kryštofa. „Z nového psacího stolu a tabletu, který díky Tříkrálové sbírce dostal, byl opravdu nadšený. Sami bychom si to dovolit nemohli. Do zásuvky stolu si hned uložil školní potřeby, vzal si pastelky a sešit a šel ke stolu malovat. Tablet mu zase usnadní plnění domácích úkolů, když musí být v posteli,“ vysvětluje Kryštofova maminka. Na Tříkrálové sbírce se podíleli Kryštofovi spolužáci ze 2. Základní školy Štětí, ale zapojil se i sám Kryštof s místním panem farářem.

„Tříkrálová sbírka je úžasná pomoc. Rádi se zúčastníme i té následující, abychom tak pomohli dalším dětem,“ dodává maminka Kryštofa.

NAKLADATELSTVÍ A KNIHKUPECTVÍ PAULÍNKY

On-line knihkupectví: www.paulinky.cz
Objednávky: objednavky@paulinky.cz
Jungmannovo náměstí 18
110 00 Praha 1,
Tel: 224 818 757

Sophie de Mullenheim
Podepsána Charlotte

Co se stane, když Emilie, která žije v Lyonu na sklonku 19. stol., najde v pokoji balíček dopisů, pod nimiž je podepsána Charlotte, dívka žijící za Francouzské revoluce? Historický román pro dospívající i dospělé čtenáře, reflektující otázky víry i lidskosti napříč staletími.
brož, 270 str, 279 Kč

Zuzana Holasová
POPOUPO
aneb Podivuhodná pouť pouští

Čtyři děti se záhadným způsobem dostanou do příběhu hry, kterou si samy vymyslely. Způsob jejich myšlení se v této hře ihned mění ve skutečnost a děti tak okamžitě pocítí následky svých dobrých či špatných rozhodnutí. To jim, a stejně tak čtenáři, postupně otevírá oči i srdce.
váz, bohatě ilustroováno,
175 str, 249 Kč

Janka Procházková
SMS do života

Brožurka s praktickými postřehy do života, skrze niž dárce může někomu blízkému darovat slovo, které ho potěší, povzbudí, nasměruje či utvrdí.
brož, 24 str, 35 Kč

Vánoční přání
Nová série, 6 námětů, přání s obálkou, bez textu uvnitř, 20 Kč

F. Fernández-Carvajal
Rozmluvy s Bohem 1. Advent – Doba vánoční – Zjevení Páně
váz, 432 str, 250 Kč

Narodil se Kristus Pán (DVD)
Vánoční meditace kardinála M. Vlka nad jednotlivými výjevy ze světově známého betléma v Třebohovicích.
27 minut, 99 Kč

Tip na knihy z edice Svět rodiny
Ceny platí v e-shopu nebo v kamenném knihkupectví Paulinky po celý prosinec 2013
Ať žije babička a dědeček! brož, 168 str, 85 Kč
Sebeucta mého dítěte brož, 72 str, 45 Kč
Vývoj dítěte brož, 72 str, 45 Kč
Správní rodiče? brož, 104 str, 55 Kč

Pozvánky

Kanovnícké nešpory, Litoměřice, 1. 8, 15, 22. a 29. 12. 2013

Katedrála sv. Štěpána, 17.00 hodin. Katedrální kapitula u sv. Štěpána v Litoměřicích zve na společnou modlitbu nešpor, která se koná každou neděli od 17.00 hodin. Všichni zájemci o modlitbu jsou vítáni.

Večerní prohlídka Lorety při svíčkách, Rumburk, 3. 12, 17. 12. 2013 a 7. 1, 21. 1. 2014

Loreta Rumburk, 18.00 -19.00 hodin. Zimní večerní prohlídka Lorety při svíčkách. Komentovaná setkání s historií za doprovodu duchovních písní. V prosinci zazní staročeské adventní mariánské písně (roráty), v lednu proběhne prohlídka klášterního betléma.

Adventní zpívání, Hejnice, 14. 12. 2013

Bazilika Navštívení Panny Marie, 15.30 hodin. Adventní zpívání – vystoupení souboru Zpěvandule z Mimoně.

Koncert duchovní hudby, Polevsko, 14. 12. 2013

Kostel Nejsvětější Trojice, 18.00 hodin. Vystoupí Českolipský pěvecký sbor, zazní Truvéřská mše Petra Ebena a Vánoční kantáta Václava Fišera.

Adventní koncert, Krásná Lípa, 15. 12. 2013

Kostel sv. Maří Magdalské, 17.00 hodin. Společný koncert folklorních souborů Lužičan a Křičičanek.

Adventní koncert, Mnichovo Hradiště, 15. 12. 2013

Kostel sv. Jakuba, 18.00 hodin. Česká mše vánoční od Jakuba Jana Ryby.

Adventní koncert, Podbořany, 15. 12. 2013

Kostel sv. Petra a Pavla, 15.00 hodin. Koncert sboru Rosa coeli nazvaný Adventní čas v písních.

Koncert duchovní hudby, Turnov, 15. 12. 2013

Kostel sv. Mikuláše, 15.00 hodin. Účinkují Veronika Lédlová – viola, trombon, zpěv, Kateřina Lédlová – violoncello, zpěv, Eva Lédlová – zpěv a Bohuslav Lédl – varhany.

Adventní koncert, Cvikov, 15. 12. 2013

Kostel sv. Alžběty Uherské, 18.00 hodin. Vystoupí Českolipský pěvecký sbor.

Adventní koncert, Liběšice u Litoměřic, 15. 12. 2013

Kostel Nanebevzetí Panny Marie, 17.00 hodin. Koncert komorního vokálního souboru Syrinx z Litoměřic.

Schola Gregoriana Pragensis – Adventus Domini, Šluknov, 15. 12. 2013

Kostel sv. Václava, 15.00 hodin. Adventus Domini – adventní mariánská mše v českých kancionálech 15. – 16. století v podání souboru Schola Gregoriana Pragensis (umělecký vedoucí David Eben).

Schola Gregoriana Pragensis – Adventus Domini, Nový Bor, 15. 12. 2013

Kostel Nanebevzetí Panny Marie, 18.00 hodin. Adventus Domini – adventní mariánská mše v českých kancionálech 15. – 16. století v podání souboru Schola Gregoriana Pragensis.

Adventní koncert, Záboří, 15. 12. 2013

Kostel Narození Panny Marie, 15.00 hodin. Varhanní koncert a vystoupení dětí ze ZŠ Kly.

Adventní koncert, Sloup v Čechách, 17. 12. 2013

Kostel sv. Kateřiny Alexandrijské, 17.00 hodin. Koncert žáků ZŠ a MŠ Sloup v Čechách.

Koncert duchovní hudby, Bořislav, 17. 12. 2013

Kostel sv. Kateřiny, 17.00 hodin. Koncert žáků ZŠ a MŠ Žalany. Na programu jsou vánoční koledy a písně.

Vánoční koncert, Jestřebí, 18. 12. 2013

Kostel sv. Ondřeje, 18.00 hodin. Na programu jsou vánoční písně a koledy.

Adventní koncert, Ústí nad Labem, 18. 12. 2013

Kostel Nanebevzetí Panny Marie, 19.00 hodin. Na koncertě zazní české i zahraniční koledy.

Adventní koncert, Stráž nad Nisou, 19. 12. 2013

Kostel sv. Kateřiny, 17.00 hodin. České koledy. Koncert pořádá ZŠ a MŠ Stráž nad Nisou.

Vánoční koncert, Blšany, 19. 12. 2013

Kostel sv. Michaela archanděla, 17.00 hodin. Koncert duchovní hudby smíšeného pěveckého sboru Rubín (Podbořany) pod vedením sbormistra Františka Baráka.

Předvánoční koncert a vystoupení dětí ZŠ, Liběšice u Litoměřic, 19. 12. 2013

Kostel Nanebevzetí Panny Marie, 17. 00 hodin. Vystoupení dětí ZŠ v Liběšicích.

Adventní koncert, Jeníkov, 19. 12. 2013

Kostel sv. Petra a Pavla, 18.00 hodin. www.fatym.com

Adventní koncert, Nový Bor, 19. 12. 2013

Kostel Nanebevzetí Panny Marie, 17.00 hodin. Koncert školního pěveckého sboru a studentů Vyšší odborné školy sklářské a Střední školy Nový Bor.

Adventní koncert, Nový Bor, 20. 12. 2013

Kostel Nanebevzetí Panny Marie, 18.30 hodin. Vystoupí pěvecký sbor Camella.

Koncert duchovní hudby, Rožďalovice, 20. 12. 2013

Kostel sv. Havla, 18.00 hodin.

Adventní koncert, Dlažkovice, 21. 12. 2013

Kostel sv. Václava, 16.00 hodin. Zazní české a moravské koledy, korunovační fanfáry a intráda.

Adventní koncert, Lobeč, 21. 12. 2013

Kostel Povýšení sv. Kříže, 14.30 hodin. Program: kánon – Halleluja, A. Lotti – Regina coeli, G. B. Cosetti – Ave Maria, V. E. Horák – Salve Regina a další.

Česká mše vánoční, Litoměřice, 21. 12. 2013

Katedrála sv. Štěpána, 18.00 hodin. Zazní Česká mše vánoční Jakuba Jana Ryby v podání Pěveckého sdružení litoměřických učitelů.

Vánoční koncert, Očihov, 21. 12. 2013

Kostel sv. Martina, 17.00 hodin. Koncert duchovní hudby smíšeného pěveckého sboru Rubín (Podbořany) pod vedením sbormistra Františka Baráka.

Adventní koncert, Turnov, 21. 12. 2013

Kostel Narození Panny Marie, 18.00 hodin. Na koncertě budou uvedeny tyto skladby: F. X. Brixl – Misa pastoralis a J. J. Ryba – Česká mše vánoční. Vystoupí Pěvecký spolek Antonín Dvořák z Turnova.

Koncert duchovní hudby, Česká Lípa, 21. 12. 2013

Kostel Narození Panny Marie, 17.00 hodin. Vystoupí Českolipský pěvecký sbor, zazní Truvéřská mše Petra Ebena a Vánoční kantáta Václava Fišera.

Adventní koncert, Mnichovo Hradiště, 22. 12. 2013

Kostel sv. Jakuba, 18.00 hodin. Pěvecký sbor Charmone uvede českou i zahraniční vánoční hudbu.

Česká mše vánoční, Skalce u České Lípy, 22. 12. 2013

Kostel sv. Anny, 17.00 hodin. Česká mše vánoční Jakuba Jana Ryby.

Adventní koncert, Hodkovice, 22. 12. 2013

Kostel sv. Prokopa, 18.00 hodin. Vystoupí hudební kvartet Solideo.

Adventní koncert, Nový Bor, 22. 12. 2013

Kostel Nanebevzetí Panny Marie, 17.00 hodin. Tubový kvartet Virtuosi di Tuba, hostem programu je herec Mojmir Maděrič.

Česká mše vánoční, Mikulášovice, Dolní Poustevna, 22. 12. 2013

Kostel sv. Mikuláše, 15.00 hodin. Česká mše vánoční Jakuba Jana Ryby v podání chrámového sboru. O Štědrém dnu (24. 12.) zazní o půlnoci v kostele sv. Michaela archanděla v Dolní Poustevně.

První mše svatá po rekonstrukci kostela, Liberec-Hanychov, 22. 12. 2013

Kostel sv. Bonifáce, 8.00 hodin. První mše svatá po rekonstrukci kostela, pro účastníky možnost prohlídky zrekonstruovaného kostela a věže. Od 16.00 hodin slavnostní adventní benefiční koncert v podání libereckého vokálního sdružení Rosex. Další akce: 24. 12. 2013, 16.00 hodin vánoční bohoslužba se zpíváním koledí; 25. 12. 2013, 8.30 hodin slavnostní mše sv, pro účastníky opět možnost prohlídky kostela a věže; 1. 1. 2014, 15.00 hodin mše svatá. Pravidelné mše sv. budou v hanyčovském kostele sv. Bonifáce probíhat nově v neděli od 8.00 hodin a v úterý od 17.00 hodin. www.kostel-hanychov.webnode.cz

Adventní koncert, Rumburk, 22. 12. 2013

Kostel sv. Vavřince, 16.30 hodin. Adventní koncert sboru Šenováček z Velkého Šenova a Tyršovských zvonků z Rumburku. Předání Betlémského světla.

Adventní koncert, Chomutov, 22. 12. 2013

Kostel sv. Kateřiny, 17.00 hodin. Vystoupí ženský pěvecký sbor Silentium 24.

Česká mše vánoční, Třebenice, 22. 12. 2013

Kostel Narození Panny Marie, 17.00 hodin. Zazní Česká mše vánoční Jakuba Jana Ryby.

Koncert duchovní hudby, Jenišovice, 22. 12. 2013

Kostel sv. Jiří, 18.30 hodin. Na koncertě zazní skladby G. Verdiho, G. F. Händela, J. S. Bacha, C. Francka, A. L. Webera W. A. Mozarta, A. Dvořáka a dalších autorů.

Vánoční koncert, Podbořany, 22. 12. 2013

Kostel sv. Petra a Pavla, 17.00 hodin. Koncert duchovní hudby smíšeného pěveckého sboru Rubín (Podbořany) pod vedením sbormistra Františka Baráka.

Adventní koncert, Libochovice, 22. 12. 2013

Kostel Všech svatých, 19.00 hodin. Vystoupí Smíšený pěvecký sbor Melodie Libochovice, soubor Karmína a libochovický dětský sbor.

Žehnání Betlémského světla, Litoměřice, 24. 12. 2013

Katedrála sv. Štěpána, 10.00 hodin. Probošt kapituly a dómský farář P. Jiří Hladík O.Cr. požehná při krátké bohoslužbě slova Betlémské světlo. To si pak budou moci zájemci odnést domů (s sebou svíčky a lucerny).

Adventní koncert ZUŠ, Turnov, 24. 12. 2013

Kostel Narození Panny Marie, 14.00 hodin. Koncert Základní umělecké školy v Turnově. Vystoupí pěvecký sbor Carmina a Turnováček a dechový orchestr této školy. Na programu je pásmo koledí.

Předvánoční koncert, Hrad Valdštejn, 24. 12. 2013

Kaple sv. Jana Nepomuckého, 14.00 hodin. Vánoční koncert pěveckého sboru Cum decore, který působí při Gymnáziu F. X. Šaldy v Liberci. Na koncertě uvede renesanční a barokní vánoční hudbu.

Vánoční koncert, Sudoměř, 24. 12. 2013

Kostel Nanebevzetí Panny Marie, 14.00 hodin. Směs vánočních koledí v podání souboru z obce Valovice.

Stavění betlému, Sýčina, 24. 12. 2013

Kostel sv. Václava, 15.00 hodin. Vyprávění o událostech narození Páně doprovázené stavěním betlému a českými koledami.

Nabídka

Karmelitánské nakladatelství

Karmelitánské nakladatelství • Thákurova 3, 160 00 Praha 6
www.kna.cz • On-line knihkupectví: www.ikarmel.cz
Objednávky: zasilky@kna.cz, telefon: 384 420 295

Cyrlometodějská Bible

český překlad Jeruzalémské Bible

Unikátní projekt velkoformátové ilustrované Bible, která vychází u příležitosti výročí 1150 let od příchodu sv. Cyrila a Metoděje. Skvěle graficky zpracovaná publikace obsahuje 110 celostránkových ilustrací od 11 českých a slovenských malířů a grafiků, které doprovázejí text moderního biblického překladu, tzv. Jeruzalémské Bible.
váz, 672 str, 2990 Kč

Hledej Pána v jeslích

Papež František

Drobná dárková publikace s texty papeže Františka.
brož, 16 str, 29 Kč

Promluvy z Argentiny

Jorge Mario Bergoglio - František I.

Papežovy promluvy z let 2006 až 2013 (tč. arcibiskupa Buenos Aires) na aktuální témata dnešní doby.
brož, 144 str, 139 Kč

Rozhovory s dědečkem

Klára Lukavská

Třetí přepracované vydání velmi úspěšné knihy rozhovorů s hercem Radovanem Lukavským, které zachytila jeho vnučka Klára Lukavská.
váz, 328 str, 299 Kč

Vánoční přání

Hana Piknerová

Holčička Karolínka miluje snít a sáňkování. Vánoce jsou přede dveřmi, ale pořad nesněží. Může souviset loňská lež s letošním sněhem? Dá se s tím něco dělat? Kromě Vánoc se ještě blíží první vystoupení v hudební škole a je zapotřebí vyrobit vánočních dárků rodičům.
váz, 108 str, 179 Kč

Vojmírova cesta

Oldřich Selucký

Napínavé pokračování cesty mladíka Vojmíra z doby počátků cyrlometodějské misie v našich zemích pro milovníky dobrodružství od 9 - 99 let.
váz, 344 str, 259 Kč

Mše svatá s doprovodem chrámového sboru, Cvikov, 25. 12. 2013

Kostel sv. Alžběty Uherské, 10.00 hodin. Liturgii doprovodí chrámový sbor pod vedením Jana Šafránka.

Vánoční koncert, Staré Křečany, 25. 12. 2013

Kostel sv. Jana Nepomuckého, 16.00 hodin. Koncert severočeského souboru SOLIDEO, který se specializuje na interpretaci instrumentální a vokální hudby gotické, renesanční a barokní.

Česká mše vánoční, Rumburk, 26. 12. 2013

Kostel sv. Vavřince, 17.00 hodin. Česká mše vánoční Jakuba Jana Ryby. Účinkuje Vilémovský chrámový sbor za doprovodu hudebníků Šluknovského výběžku.

Koncert duchovní hudby, Česká Lípa, 26. 12. 2013

Kostel Všechných svatých, 16.30 hodin. Zazní Valašská jitřní mše pastorální K. B. Koprivky a vánoční koledy. Pořádá Českolipský dětský sbor o.s.d.

Koledy u jeslíček, Liběšice u Litoměřic, 26. 12. 2013

Kostel Nanebevzetí Panny Marie, 15. 30 hodin. Koledy u jeslíček v kostele, vánoční recitace apod.

Vánoční koncert, Hrad Valdštejn, 26. 12. 2013

Kaple sv. Jana Nepomuckého, 14.00 hodin. Musica Fortuna. Vánoční koncert turnovského pěveckého sboru.

Vánoční koncert, Jedlka, 27. 12. 2013

Kostel sv. Anny, 17.00 hodin. Koncert pěveckého sboru Bel Canto. Varhanní doprovod a sólo prof. Václav Krahulík. V jeho závěru zazní Žarošická česká vánoční mše koledová (Andělé a pastýři).

Varhanní koncert Radka Rejška, Hrad Valdštejn, 28. 12. 2013

Kaple sv. Jana Nepomuckého, 14.00 hodin. Mgr. Radek Rejšek je český hudebník, hudební skladatel, režisér a redaktor. Vystudoval skladbu a hru na trubku na pražské konzervatoři a skladbu na brněnské JAMU. Jako hudebník se dále věnuje hře na varhany a zvonkohru. V roce 2010 byl jmenován diecézním kampanologem a o dva roky později i diecézním organologem litoměřického biskupství. Na koncertě zazní varhanní skladby skladatelů 17. – 20. století s vánoční tematikou a improvizace na vánoční koledy.

Novoroční valdštejnské hraní pěti lesních rohů, Hrad Valdštejn, 1. 1. 2014

Kaple sv. Jana Nepomuckého, 14.00 hodin. Hrají Trubači z Valdštejna a jejich hosté. Na programu je svatohubertská mše a lovecké fanfáry.

Novoroční mše svatá s doprovodem chrámového sboru, Liběšice u Litoměřic, 1. 1. 2014

Kostel Nanebevzetí Panny Marie, 17.00 hodin. Novoroční mše svatá za obec a její obyvatele. Zpívá chrámový sbor z Litoměřic – české vánoční zpěvy.

Česká mše vánoční, Chřibská, 1. 1. 2014

Kostel sv. Jiří, 17.00 hodin. Zazní Česká mše vánoční Jakuba Jana Ryby.

Tříkrálový koncert, Hrad Valdštejn, 5. 1. 2014

Kaple sv. Jana Nepomuckého, 14.00 hodin. Tříkrálový koncert Hradeckého komorního tucteta.

Dobročinný koncert pro Tříkrálovou sbírku, Vratislavice nad Nisou, 5. 1. 2014

Kaple Vzkříšení, 17.00 hodin. Vystoupí volné liberecké vokální sdružení Rosex.

Kanovnícké nešpory, Litoměřice, 5. 1. 2014

Katedrála sv. Štěpána, 17.00 hodin. Katedrální kapitula u sv. Štěpána v Litoměřicích zve na společnou modlitbu nešpor, která se koná každou neděli od 17.00 hodin. Všichni zájemci o modlitbu jsou vítáni.

Koncert duchovní hudby, Liberec-Hanychov, 5. 1. 2014

Kostel sv. Bonifáce, 18.00 hodin. P. Kšica – varhany, J. Pohnán – trubka. Výtěžek koncertu bude věnován na další úpravy kostela sv. Bonifáce.

Tříkrálový koncert, Železný Brod, 6. 1. 2014

Kostel sv. Jakuba Většího, 19.00 hodin. Vystoupí Zuzana Stíráská a Fine Gospel Time.

Tříkrálový koncert, Rumburk, 10. 1. 2014

Kostel sv. Bartoloměje, 17.00 hodin. Tříkrálový koncert „My tři králové jdeme k vám...“ pěveckého sdružení Náhodou z Varnsdorfu.

Více najdete na www.dltm.cz

Studio Štěpán na Radiu Proglas

O svém patnáctiletém působení v Teplicích bude hovořit ředitel zdejšího Salesiánského střediska Štěpána Trochty – domu dětí a mládeže

P. Mgr. Ing. Ladislav Nádvořík SDB.

Vysílat se bude: **10. 12. 2013 od 22.00 hodin**, repríza: **16. 12. 2013**

Pozvánky z naší diecéze můžete slyšet každou středu od 14.00 hodin v pořadu **Písničky a pozvánky**.

Z diáře Mons. Jana Baxanta

- 8. 12. 10.30 hod. Poutní slavnost sv. Mikuláše, Mikulášovice
- 12. 12. Setkání se seminaristy, Praha
- 15. 12. 9.00 hod. Mše svatá, 25 let kostela sv. Václava, Most
- 24. 12. 10.00 hod. Pastorační návštěva městské nemocnice, Litoměřice
- 24. 12. 16.00 hod. Štědrovečerní mše svatá pro rodiny, kostel Všechných svatých, Litoměřice
- 25. 12. 10.00 hod. Vánoční bohoslužba, katedrála
- 26. 12. 10.00 hod. Svatoštěpánská poutní slavnost, katedrála
- 31. 12. 16.00 hod. Děkovná bohoslužba, katedrála
- 1. 1. 10.00 hod. Novoroční bohoslužba, katedrála
- 3. 1. 10.00 hod. Žehnání tříkrálovým koledníkům, kostel Všechných svatých, Litoměřice

Z diáře P. Stanislava Příbyla CSSR

- 24. 12. 16.00 hod. Štědrovečerní mše svatá, Liběšice u Litoměřic
- 24. 12. 21.00 hod. Štědrovečerní mše svatá, Horní Police
- 25. 12. 16.00 hod. Mše svatá, Liběšice u Litoměřic

Diecézní časopis Zdislava

• v roce 2014 vyjde deset čísel

• cena 1 ks je 20 Kč

Časopis si můžete buď předplatit, nebo zakoupit přímo u vás ve farnosti. Pokud chcete vydávání časopisu podpořit finančně, kontaktujte, prosím, paní Zuzanu Bumbovou, tel: (+420) 416 707 524.

Objednávky:

- písemně na adrese Redakce Zdislava, Dómské náměstí 9, 412 88 Litoměřice
- e-mailem na zdislava@dltm.cz
- telefonicky na (+420) 416 707 535

Předplatné:

Upozorňujeme, že předplatné časopisu Zdislava bude účtováno vždy na celý kalendářní rok. Celoroční předplatné je 200 Kč. Vše, co bude zasláno nad rámec této částky, bude považováno za finanční dar určený na pokrytí nákladů spojených s vydáváním tohoto časopisu. Na tento dar je možné vystavit na základě žádosti dárce potvrzení o poskytnutí daru církevní právnické osobě.

Chcete informovat o aktivitách ve svých farnostech? Napište nám, posílejte fotografie, zajímavosti otiskneme.

Adresa pro zaslání článků, fotografií:

- Redakce Zdislava, Dómské náměstí 9, 412 88 Litoměřice
- zdislava@dltm.cz
- Uzávěrka je vždy k 8. dni v měsíci.

Kněžské svěcení Mgr. Jiřího Smolka, 26. října 2013, katedrála sv. Štěpána v Litoměřicích. Vzkládání rukou biskupa.

Kněžské svěcení, katedrála sv. Štěpána

Prostrace

Primiciální mše svatá, kostel Všechných svatých v Litoměřicích, 27. října.

Svaté přijímání

Novoekněžské požehnání

Foto Jan Hudáč a Jana Michálková, fotogalerii z kněžského svěcení najdete na www.dltm.cz

Klanění tří králů

tempera na dřevěné desce,
kolem roku 1520.

Z vnitřního křídla gotické archy
ve Vintřově (Vintřovský oltář),
původně kostel sv. Markéty ve Vintřově,
nyní kostel Nanebevzetí Panny Marie
v Mostě

